

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2019 m. kovas Nr. 3 (115)

Bronza iš Glazgo

Europos lengvosios atletikos
uždarų patalpų čempionate
šulininkė į aukštį Airinė
Palšytė užkopė ant trečio
garbės pakylės laiptelio

WWW.LTOK.LT

impuls

GERAS IMPULSAS PRADĖTI

Asmeninė sporto programa **dovanų**

+

NO CONTRACT - narystė
be įsipareigojimų

Daugiau informacijos www.impuls.lt/kainos

TURINYS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 3 (115), 2019 m.

5

SKAITYTOJAMS

LITOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

SUGRIŽIMAS

NAUJAS OLIMPINĖS ČEMPIONĖS STARTAS

9

ŽVILGSNIS

BRIGITA IR JOS RIBOS

12

BURTAI

LIETUVIAMS TEKO GALINGI VARŽOVAI

14

OLIMPINIS ŠVIETIMAS

KVIESKITE MOKYMUS Į SVEČIUS

16

ŠVIETIMO FORUMAS

SPORTAS UGDO ASMENYBĘ IR MAŽINA
EMIGRACIJĄ

18

KNYGA

PIRMASIS GARBĖS ŽENKLAS – Į LATVIJĄ

20

TALENTAI

RINKSIS LAZDAS IR KELS SPARNUS

23

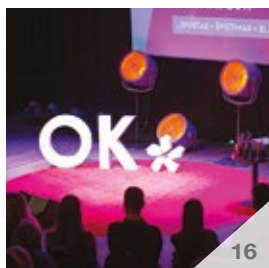
PAMAŠTYMAI

ŽAIDŽIANČIO ŽMOGAUS EMOCIJOS

24

IMTYNĖS

Į TEKANČIOS SAULĖS ŠALĮ –
IŠ SAULĖS MIESTO

26

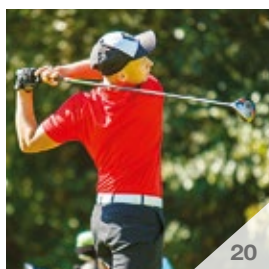
OLIMPINĖ AKADEMIJA

STIPRYBĖ – OLIMPINIO UGDYMO VEIKLA

28

KONKURSAS

OLIMPINĘ SVAJONĘ SUDAUŽĖ REŽIMAS

30

KONFERENCIJA

TARĖSI IR ĮTEIKĖ PRIZUS

31

KRONIKA

LITOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

LOKA VEIKLA

KNYGA, PARODOS, MUGĖ

Europos lengvosios atletikos
uždaryo patalpų čempionato
bronzos medalio laimėtoja
šuolininkė į aukštį Airinė
Palšytė

Alfredo Pliadžio nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Gedas Saročka
Inga Jarmalaitė
Vaidotas Januška
Algis Balsys
Lina Daugėlaitė
Vytautas Žeimantas
Dainius Genys

FOTOGRAFAS

Alfredas Pliadis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

Laimėti gali visi!

www.perlas.lt

ATLETŲ MEILĖ IR PAGARBA LIETUVAI

DAINA GUDŽINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Airinės Palšytės bronza Europos lengvosios atletikos uždaryjū patalpų čempionato šuolių į aukštį sektoriuje, Agnės Šerkšnienės ketvirta vieta 400 m bėgimo varžybose. Pirmasis iš Lietuvos sportininkų įvykdytas olimpinis A normatyvas – plaukiko Dano Rapšio rankose. Tai Lietuvos sportininkų pergalės, kuriomis pradėjome pavasarį.

Aštuntąją kalendorinio pavasario dieną Lietuvoje ir pasaulyje minima Tarptautinė moters diena, kovas buvo paskelbtas mergaičių ir moterų lyderystės mėnesiu. Tai geriausias būdas priminti moterims jų teises ir galimybes. Mūsų šalies moterys stiprios visose srityse, jos užima ne vieną svarbų politikos ar verslo postą. Sportininkės, trenerės, teisėjos, sporto vadybininkės bei administratorės – ne išimtis, tačiau tai dar tik kelio pradžia. Sportas ilgai buvo išskirtinai vyrų žaidimo aikštelė, tačiau taisyklės keičiasi. Kovo 8-ąją kreipiausi į moteris ir merginas ragindama neskirstyti sporto šakų į vyriškas ar moteriškas, užsiimti tokia veikla, kuri patinka, būti drąsioms, laisvoms ir neriboti savęs stereotipais. Tik tada būsime vertinamos, išgirstos ir laimingos.

Kovo 11-ąją socialiniai tinklai mirgėjo Lietuvos atletų meile ir pagarba Lietuvos laisvei. Trispalvės, rinktinės aprangų elementai, pergalių ir emocijų akimirkos – visa tai mums, buvusiems, esamiems ir būsimiems sportininkams, siejasi su laisve. Tai dar vienas įrodymas, kad sportas ugdo individus, moko žmogiškųjų vertybių, veda tobulėjimo keliu, skatina pasitempti ir visiems tapti geresniems, o tautą vienija, kad ir kokia skirtinga ji būtų.

Mažą, bet svarbią Lietuvos dalį, pedagogus ir savi-valdybių sporto skyrių darbuotojus, kasmet suvienija Olimpinio švietimo forumas. Tai vis didesnis

inovatyvus ir ugdytojams aktualus renginys apie universalias olimpines vertybes ir principus, XXI amžiaus įgūdžius bei kompetencijas. Olimpinis švietimas keičia požiūrį į sportą, leidžia įtraukti ne tik fiziškai aktyvius ar nuolat sportuojančius žmones, bet ir tuos, kuriems sportas dėl įvairiausių priežasčių nėra artimas. Sportas suteikia įrankių visapusiškam žmogaus ugdymui užtikrinti. Sportas integruoja, vienija, išmoko komandinio darbo, pagarbos varžovui ir aplinkai, kilnaus elgesio, galiausiai – greitai reaguoti, gebėti priimti sprendimus čia ir dabar, nebijoti imtis iniciatyvos. Tokiomis žiniomis kovo 21-ąją savo baterijas įkrovė kone 500 pedagogų iš visos Lietuvos. Neabejoju, kad po metų dauguma jų grįš, nes grįžti į Olimpinio švietimo forumą verta.

Kovo mėnesį tradiciškai dalyvavome Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos posėdyje, kuriame pristatėme LTOK 2018 m. ataskaitą bei 2019 m. veiklos planą. Seimo nariai susipažino su LTOK biudžetu, olimpinio sporto finansavimu, olimpinio švietimo (beje, ši sritis yra viena iš Tarptautinio olimpinio komiteto prioritetų) ir tarptautine veikla, Lietuvos olimpinio fondo projektais bei renginiais. Apsikeitėme aktualiais sporto klausimais ir atsakymais, informavome, kad visus pagrindinius LTOK dokumentus, ataskaitas, lėšų paskirstymo kriterijus bei patvirtintus planus galima rasti LTOK interneto svetainėje. Posėdžio pabaigoje pakvietėme Seimo narius dalyvauti birželio 1-ąją Klaipėdoje vyksiančioje Olimpinėje dienoje.

Tikiuosi, ir jūs jau ruošiatės Olimpinei dienai. Gražaus, sveiko ir sportiško pavasario!

”

**KOVO 11-ĄJĄ
SOCIALINIAI TINKLAI
MIRGĖJO LIETUVOS
ATLETŲ MEILE IR
PAGARBA LIETUVOS
LAISVEI. TRISPALVĖS,
RINKTINĖS APRANGŲ
ELEMENTAI, PERGALIŲ IR
EMOCIJŲ AKIMIRKOS –
VISA TAI MUMS,
BUVUSIEMS, ESAMIEMS
IR BŪSIMIEMS
SPORTININKAMS,
SIEJASI SU LAISVE.**

NAUJAS OLIMPINĖS ČEMPIONĖS STARTAS

LONDONO OLIMPINĖ ČEMPIONĖ PENKIAKOVININKĖ LAURA ASADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ PO BEVEIK METŲ PERTRAUKOS VĒL KOVOS – BALANDŽIO VIDURYJE DALYVAUS PASAULIO TAURĖS ANTROJO ETAPO VARŽYBOSE SOFIJOJE.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Vytauto Dranginio nuotr.

Laura, Andrejus ir Adriana žiemos olimpiame festivalyje Druskininkuose

3

ŽAIDYNĖS

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė yra dalyvavusi trejose olimpinėse žaidynėse. 2008 m. Pekine ji buvo 15-a, 2012 m. Londone iškovojo auksą, o 2016 m. Rio de Žaneire liko 30 vietoje.

Trejų olimpinių žaidynių dalyvė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė pastarąjį kartą varžybose dalyvavo praėjusių metų gegužę. Ją pristabdė dvejus metus kamavusi kairės kojos Achilo sausgyslė, kurią pernai Kauno klinikose operavo.

Buvo daug nerimo dėl tolesnės sportinės karjeros, juolab ją operavęs žinomas Lietuvos sporto medicinas Rimtautas Gudas perspėjo, kad jau nebus taip, kaip anksčiau, kai koja buvo sveika – ją reikės taisyti, šaldyti ir taip bus visą laiką. Bet koja pamažu gijo, tvirtėjo ir pagaliau olimpinė čempionė treniuojasi visu pajėgumu – šešias dienas per savaitę.

„Achilo jautrumas dar labai didelis, bet džiaugiuosi, kad jau galiu treniuotis gana dideliais krūviais. Jau neįsivaizduoju to aštrumo ir skausmo, kuris mane kamavo anksčiau. Darau viską, kas man liepta – koją tampoju, šaldau, šildau, prižiūriu visus raumenukus, man atliekamas masažas. Ir prieš treniuotes, ir po jų koją nuolat stiprinu, atlieku įvairiausių pratimus. Tai užima nemažai laiko, bet nieko nepadarysi. La-

bai džiaugiuosi, kad atradau sau tinkamus vienintelio modelio minkštus „Adidas“ sportbačius, su kuriais galiu bėgėti. Galbūt su jais dalyvausiu ir varžybose, kuriam laikui pamiršiu startukus. Iki tol man sportiniai bateliai su kietu padu netiko, nes spaudė Achilą. Galbūt jie ir turėjo nemažos įtakos kojos uždegiminiams procesams atsirasti.

Dabar po truputį didinu krūvius. Saugodama koją juos pasiderinau ir kitaip paskirsičiau, nes permąčiusi savo ankstesnius planus supratau, kad vienai dienai kojoms tekdavo ypač didelis krūvis“, – sako olimpinė čempionė.

Penkiakovininkė jau pasiilgo varžybų. Kai kovo pradžioje Kaire vyko šiuolaikinės penkiakovės Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybos, Laura jų transliaciją stebėjo per internetą. „Pagalvojau, kad ir aš Egipte rungtyniačiau, o dabar sėdžiu namie lyg ant adatu, o kojos pačios kilnojosi – atrodė, tuoj bėgimo trasoje pradėsiu lenkti varžoves.“

Laura nutarė dalyvauti balandžio viduryje vyksian-

Po tarpusavio dvikovos

čiose Pasaulio taurės antrojo etapo varžybose Sofijoje. Šiam jėgų išbandymui sportininkė kruopščiai rengiasi ir jų nekantriai laukia, nes teks rungtyniauti visą dieną ir neaišku, kaip po varžybų į didelį krūvį reaguos tvirtėjanti koja.

Olimpinė, pasaulio ir Europos čempionė sulaukia visokių patarimų, kaip koją reikėtų pasaugoti, bet kaip tu ją pasaugosi, ypač per fechtavimo varžybas, kai kojomis reikia ypač daug dirbti. Dabar Laurai svarbiausia, kad per varžybas gautas maksimalus krūvis neišprovokuotų skausmų.

Ar tau dar padeda itin patyręs masažuotojas Zigmas Živatkauskas?

Su juo dabar rečiau matomės, bet Zigmas visada manimi domisi, rūpinasi, padeda. Kai intensyviai treniruojusi, vos spėju važinėti iš vienos bazės į kitą, kartais su Zigmu šeštadieniais nuvykstame į SEB areną, jis man parodo pratimėlių, kuriuos atlieku.

Kaip ir kur dabar treniruojiesi, kiek valandų užtrunka tavo pratybos?

Pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais praktiškai visą dieną: nuo 8 val. ryto iki 15 val. po pietų ir nuo 17 val. iki 20 val. vakaro. Kitomis dienomis vakarinių treniruočių nebūna, todėl galiu skirti laiko masažui, įvairioms procedūroms.

Plaukioju Fabijoniškių baseine, bėgioju, šaudau ir fechtuojuosi lengvosios atletikos manieže. Fechtavimo pratyboms vadovauja treneris Jevgenijus Kliosovas, o partneris būna mano vyras ir treneris Andrius. Kaip ir anksčiau, bėgimo takelyje konsultuojuosi su trenere Irina Krakoviak-Tolstika, plaukimą padeda tobulinti Paulius Andrijauskas, bet pagrindinį darbą atlieku savarankiškai. Yra ir daugiau žmonių, kurie mums padeda ir daug pataria.

Praėjusių metų rudenį mus išvarė iš Belmonto žirgyno. Iškilė problema, kur jodinėti. Iš pradžių tre-

niravausi Širvintose, turėjau savo žirgą Gogeną. Tačiau jis susirgo ir buvo parduotas. Prieš pusantro mėnesio pavyko netoli Vilniaus, prie Bendorėlių, susirasti jojimo sporto bazę, kur mums suteikė galimybę treniruotis.

Žirgų sportas – nepigus užsiėmimas. Naudoju savo pinigų krepšelį, savo finansavimą ir tai tikrai daug kainuoja. Penkiakovė – apskritai brangi sporto šaka, už viską reikia mokėti, nemokamo nieko nėra. Kaip ir gyvenime – nori turėti, reikia mokėti. Tenka ir savų pinigų skirti.

Dabar jojimo pratybų sumažinome: įprastai jodavau triskart per savaitę, o dabar – du kartus. Dėl to nukentčia jojimo kokybė, tačiau esame priversti žiūrėti į bendrą pinigų sumą ir taupyti. Džiaugiamės, kad radome vietą, kur galime gauti žirgų ir treniruotis.

Su Andriumi galvojame, kad reikėtų parašyti kokį nors projektą mano jojimo treniruotėms papildomai finansuoti. Pasispaudusi galėčiau išvažiuoti į kokią nors stovyklėlę, bet turiu taupyti ir gyventi gana kukliai. Dabar mums paslaugų nemokamai neteikia Lietuvos olimpinis sporto centras, taigi netekome didelio ramsčio. Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacijos finansavimas sumažėjo, pinigų nėra tiek, kiek buvo ankstesniais metais.

Daug brangaus laiko ir energijos prarandu važinėdama į treniruotes – į Fabijoniškes, Bendorėlius, į lengvosios atletikos maniežą. Atstumai nemaži, plus dar kamščiai.

Ar planuojate treniruočių stovyklą prieš pasaulio ir Europos čempionatus?

Planuojame, bent jau poros savaitių trukmės prieš svarbiausius startus. Kol kas vietų dar nesame numatę, bet stengsimės pabėgti nuo rūpesčių ir kasdienių darbų. Būtinai reikės paplaukioti ilgame 50 m baseine, pajauti vandenį.

”

DAUG BRANGAUS LAIKO IR ENERGIJOS PRARANDU VAŽINĖDAMA Į TRENIRUOTES – Į FABIJONIŠKES, BENDORĖLIUS, Į LENGVOSIOS ATLETIKOS MANIEŽĄ. ATSTUMAI NEMAŽI, PLIUS DAR KAMŠČIAI.

Europos čempionatas vyks Anglijoje pirmoje rugpjūčio pusėje, o pasaulio – rugsėjo pradžioje Vengrijoje, Budapešte. Be Pasaulio taurės antrojo etapo varžybų Bulgarijoje, esu numačiusi dalyvauti ir gegužės pradžioje trečiajame Vengrijoje bei galbūt ketvirtajame Čekijoje, kuris vyks gegužės pabaigoje. Reikia rinkti taškus. Mano tikslas – Pasaulio taurės finalas birželio pabaigoje Japonijoje. Pirmą vietą finale garantuoja teisę dalyvauti Tokijo olimpinėse žaidynėse.

Ar atranka į Tokijo olimpines žaidynes sudėtinga?

Šiomet atranka įdomi. Per Europos čempionatą reikės užimti 1–8, o per pasaulio čempionatą – 1–3 vietas. Jeigu Europos čempionate į aštuntuką pateks trys Lietuvos sportininkės, į Tokiją kelialapį pelnys tik viena. Reikės ne tik patekti į aštuntuką, bet dar lauks kova tarpusavyje – į Tokiją vyks aukščiausią vietą užėmusi sportininkė. Anksčiau, jeigu patekdavo dvi tos pačios šalies penkiakovininkės, tai jos ir vykdavo į olimpiadą.

Tarptautinė šiuolaikinės penkiakovės sąjunga nori, kad į olimpines žaidynes patektų kuo daugiau šalių sportininkų. Bus žiūrimi ir reitingo taškai. Kaip ir anksčiau, šaliai žaidynėse galės atstovauti po dvi moteris ir du vyrus.

Kuri mūsų penkiakovininkė, be tavęs, dar galėtų iškovoti kelialapį į Tokiją?

Dalyvavau Pekino, Londono ir Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse, o dabar sieksiu ketvirtojo kelialapio į Tokiją. Man nemažą konkurenciją sudarys po motinystės atostogų labai motyvuota tapusi kaunietė Gintarė Venčkauskaitė-Juškienė, kuri per Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybas buvo devinta. Ji pagerino plaukimo rezultatus, gerai bėga – mūsų šių dviejų rungčių rezultatai panašūs.

Kelialapį gali iškovoti ir Rio de Žaneiro olimpietė leva Serapinaite, kuri dėl ligos nedalyvavo Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybose Kaire. Bandys patekti ir mūsų jaunimas.

Ar plaukimą vis dar lanko tavo aštuonerių metų dukrytė Adriana? Kaip jai sekasi?

Ji jau lanko „Genio“ progimnazijos antrą klasę, priklauso Vilniaus miesto sporto centrui ir treniruojasi Fabijoniškių baseine. Kol kas viskas vyksta žaidimų forma, o vėliau žiūrėsime. Adriana vietinėse Vilniaus varžybėse pirmą kartą plaukė 100 m nuotolį ir savo amžiaus grupėje tapo nugalėtoja. Debiutavo ir tarptautinėse vaikų varžybose Alytuje. Nors plaukdama nugara medalio neiškovojo, namo grįžo su daugybe įspūdžių. Rūpesčių dabar gerokai pagausėjo, nuo ryto iki vakaro stengiuosi iš visų jėgų: ir pati treniruojusi, ir Adrianą vežioju į mokyklą, būrelius, ir buitines darbuose sukuosi.

Jeigu praleisiu treniruotę, kentės mano rezultatai. Bet koks profesionalus darbas reikalauja daug triūso, atsidavimo. Dabartiniai rezultatai – tai kosmosas, netrukus gal ir dienos bus per mažai, teks ir naktį treniruotis (šypsosi). Gerai, kad Andrius daug padeda. Raminu save, kad geriau pailsėsiu per treniuočių stovyklas, kai atkris nemažai namų rūpesčių ir galėsiu efektyviau pasitreniruoti.

Kartu su Justinu Kinderiu, kitais sporto žmonėmis kandidatavai į Vilniaus miesto savivaldybės

2018 m. gruodį L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė išbandė naują vaidmenį – kartu su M.Stasiuliu vedė „LTeam“ apdovanojimus

tarybą su visuomeninio rinkimų komiteto sąrašu „Judėk, Vilniau“, tarp 44 kandidatų buvai įrašyta ketvirtu numeriu. Koks buvo tavo pagrindinis tikslas?

Rinkimai mums susiklostė nesėkmingai, vilniečiai mūsų naujai susikūrusiu komitetu, kuriame buvo nemažai su sportu susijusių žmonių, nepatikėjo. Politologai mus vertino gana palankiai, bet rinkimai parodė ką kita. Planų turėjome daug ir gražių. Mūsų nuomone, būtina, kad kiekvienas Vilniaus mikrorajonas turėtų bent po vieną plaukimo baseiną, nes jų paklausa didžiulė.

Jau perpildytas Fabijoniškių plaukimo baseinas, vaikai ten zuja ir zuja, ateina plaukti ir daug vyresnio amžiaus žmonių. Mes plaukiame per pietus, tada lankytojų srautas mažesnis, žmonės nesiveržia į takelį, kuris skirtas sportininkams. O po pietų ir vakarais šis baseinas sausakimšas. Ačiū Dievui, kad vėl juda Lazdynų baseino statybos darbai, pro jį pravažiudama matau pokyčių.

Ar su Andrejumi dar globojate 16-metę Sandrą, kurią sutikote vaikų globos namuose? Kokios jos galimybės tapti penkiakovininke?

Mūsų Sandrai Gurskaitei gerai sekasi, tačiau ne penkiakovės, o lengvosios atletikos varžybose. Ji treniruojasi pas Iriną Tolstiką, bėgioja 1500 m ir 3000 m distancijas. Sandra jau yra Lietuvos savo amžiaus grupės čempionė ir prizinininkė.

Galbūt ji galėjo būti ir gera penkiakovininkė, bet Vilniuje treniruotis penkiakovę sudėtinga. Kartais manęs klausia, ar norėčiau dirbti trenere. Atsakau taip: gal ir norėčiau, bet ne šiuo metu. Normaliai treniruoti jaunimą neįmanoma: joti nėra galimybių, reikia savų investicijų, lengvosios atletikos maniežas, fechtavimo salė, baseinas sausakimši. Dirbant tokiomis sąlygomis sunku tikėtis rezultatų.

”
MANO TIKSLAS – PASAULIO TAURĖS FINALAS BIRŽELIO PABAIGOJE JAPONIJOJE. PIRMA VIETA FINALE GARANTUOJA TEISĘ DALYVAUTI TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE.

BRIGITA IR JOS RIBOS

ĖJIKEI BRIGITAI VIRBALYTEI-DIMŠIENEI PRAĖJĘ METAI KELIOMIS PRASMĖMIS BUVO RIBINIAI: 20 KM ĖJIMO TRASOJE JI PIRMAKART ĮVEIKĖ 1 VAL. 30 MIN. RIBĄ, DUKART GERINO ASMENINĮ REKORDĄ, PAKEITĖ TRENERĮ, ATRADO AUSTRALIJĄ IR GALIAUSIAI VISI ŠIE POKYČIAI ĮVYKO JAI BŪNANT 33-EJŲ.

INGA JARMALAITĖ

„Kol nepasakėt – nesusimąščiau, niekas apie tai nepriminė. Taip, man lūžio metai įvyko tada, kai buvau 33-ejų, bet tam tikrų permainų reikėjo imtis daug anksčiau. Pernai nuolat vis susimąstydavau, kodėl kai kuriuos sprendimus gyvenime priėmiau per vėlai. Kita vertus, buvo žmonių, kurie sakė, kad įvyko tada, kada turėjo įvykti. Nors turbūt galima susieti, kad sulaukusi 33-ejų metų ribos pribrendau pokyčiams“, – sako ėjikė, 34-ąjį gimtadienį vasario mėnesį sutikusi Australijoje. Ta šalis – dar viena ėjikei svarbi riba. Bet apie ribinius Brigitos etapus – nuo pradžių.

Pratęskime skaičių temą. Ar esate prietaringa, ar teikiate reikšmės metams, skaičiams, riboms?

Dabar galvoju, kodėl taip vėlai pasiekiau savo karjeros rekordą. Norėčiau, kad jį būčiau pasiekusi ne 33-ejų, o kur kas anksčiau. Bet neturiu prietarų, nedėlioju ribų, nesieju lūkesčių su konkrečiais rezultatais. Dažnai sau keldavau gana aukštus tikslus ir po to nusivildavau, jeigu kažkas nepavykdavo. Jokių limitų, „no limits“ – dabar turbūt vadovaujuosi šiuo posakiu, nesibrėžiu ribų nė vienoje gyvenimo srityje.

Aš jau įrodžiau, kad galiu pasiekti aukštą rezultatą, bet metai bėga, nejaunėju, todėl dabar teks įrodinėti, kad galiu tęsti sportinę karjerą. Taip jau yra – sportininkas nuolat susiduria su tam tikromis kliūtimis ir kiekvieną dieną ką nors turi įrodinėti. Sau pačiam ir visai aplinkai.

Nesvarbu metų riba, kitos nusibrėžtos ar nubrėžtos ribos – svarbu tikėti ir mylėti tai, ką darai. Nors turiu kitų pomėgių, kitų aistrų, man sportas iki šiol yra numeris vienas.

Visą sportinę karjerą siekėte 20 km įveikti greičiau nei per 1 val. 30 min. Šią ribą peržengėte pernai – gegužę Kinijoje užfiksavote asmeninį rekordą (1 val. 29 min. 2 sek.), o rugpjūtį Europos čempionate Berlyne užėmėte ketvirtą vietą ir nuo

Brigita liejo prakaitą

geriausio rezultato dar nubraukėte daugiau nei pusantros minutės (1 val. 27 min. 59 sek.). Kur tos ribos buvo – galvoje ar kūne?

Turbūt tos ribos buvo galvoje. Manau, pagrindinė mano bėda – nepasitikėjimas savo jėgomis. Pirmiausia mano pačios nepasitikėjimas, prie kurio per visus sporte praleistus metus prisidėjo ir aplinka, nes nesulaukiau palai-kymo, kad galiu kažką pasiekti. Esu ėjikė, neišsiskirianti labai gerais fiziniais duomenimis, ir aplinkui visi specialistai, bent jau Lietuvoje, ne kartą mane buvo nurašę, nes mano fiziniai duomenys neleidžia tikėtis, kad būsiu

kažkoks unikalus sportininkas, kuris pasieks pasaulinio lygio rezultatų. Vis mažiau pasitikėdama savimi, matyt, tą 1 val. 30 min. ribą aš pati sau nusibrėžiau kaip neįveikiamą.

Po anų metų supratau, kad ribų iš viso nereikia brėžti ir nereikia kelti vien su rezultatu susijusių tikslų. Turbūt dabar visi tikisi, kad mano rezultatas dar gerės, bet iš tikrųjų mano tikslas – stabilumas, jog per kiekvienas rungtynes trasą įveikčiau maždaug per 1 val. 30 min. Anksčiau būdavo taip: vienos varžybos labai geros, o kitos – labai blogos. Tai emociškai stipriai išmuša iš vėžių.

B.Virbalytė treniruoja B.Vallance'as

”
ESU ĮSITIKINUSI, KAD TRENERIS PRIVALO BŪTI PUKUS PSICHOLOGAS. BŪTENT TOKS MANO TRENERIS IR YRA.

Dar viena pernai peržengta riba – ilgametį trenerį Kastytį Pavilonį pakeitė australas Brentas Vallance'as, su kuriuo dažniausiai dirbate per atstumą. Kaip įvertintumėte šį nuotolinį jūsų bendradarbiavimą?

Rinktis trenerį, kuris yra už tūkstančių kilometrų, buvo rizikingas sprendimas, bet jau dabar galiu pasakyti, kad jis pasiteisino. Nors mus dažniausiai skiria didelis atstumas, jeigu man kyla stresinė situacija, susiskambiname ir būdamas kitame žemyne jis sugeba mane nuraminti. Aišku, aš ne pirmi metai sporte ir pati bandau susitvarkyti, man jau nereikia tiek pagalbos, kiek jauniems sportininkams. Man nebereikia aiškinti, kad nenusisekusi treniruotė reiškia, jog bus blogos varžybos. Dirbu ir pati su savimi, o kai būna sunkūs momentai, aš žinau, kad nesvarbu, Australijoje diena ar naktis, – aš galiu paskambinti savo treneriui.

Ar pastaraisiais metais psichologiniam pasirengimui teikiate daugiau dėmesio?

Esu įsitikinusi, kad treneris privalo būti puikus psichologas. Būtent toks mano treneris ir yra. Nebuvo daug stresinių situacijų, bet pernai buvo pora tokių atvejų, kai pajutau, kad jis tiesiog kalbėdamas per 5–10 min. sugeba mane nuraminti, moka atremti visus argumentus, kad ir kokių jų turėčiau. Kaip žinoma, neturime tokios prabangos, kad kiekvienas mūsų sportininkas šalia turėtų ir psichologą, todėl nuostabu, kai toks žmogus yra mano treneris.

Daugelis trenerių nemoka palaikyti savo sportininkų kritiniais laikotarpiais. Pavyzdžiui, kai esi traumuotas, jie nežino, nei kaip žodžiais paremti, nei kaip treniruotes koreguoti. Dabartinis mano treneris su tuo susidoroja puikiai. Jis sugeba ištempti už ausų per labai trumpą laikotarpį. Ir fizine, ir emocine prasme.

Kai 2018 m. Europos čempionate Berlyne mūsų varžybos buvo atidėtos dviem valandoms ir daugelis sportininkų nežinojo, kaip elgtis – ar dar kartą apšilinėti, ką per tą laiką veikti, kur dėti savo mintis – mano treneris iš pradžių žinutėmis mane palaikė. Vėliau susiskambinome, aptarėme, kaip elgtis iki starto. Arciausiai manęs esantys žmonės sakė, kad prieš atidėtas startą buvau šiek tiek įsitempusi, o po dviejų valandų prie starto linijos stojau pasitikinti savimi ir dariau, ką privalau daryti.

Perkelkime riboženklių iš Lietuvos į Australiją, kurioje nuo sausio pradžios šešias savaites treniravotės ir

dalyvavote projekte. Koks tai buvo projektas?

Į Australiją vykau jau trečius metus. Važiavome kartu su Mariumi Žiūku ir Tadu Šuškevičiumi. Marius su Tadu trečius metus iš eilės dalyvavo australų vykdomame „Super Nova“ projekte. Tai dietų ir visa, kas susiję su mityba, projektas. Dietologai, maitos specialistai žiūri, kaip palengvinti sportininko dalyvavimą varžybose taikant įvairius mitybos planus. Aš šiame projekte dalyvavau 2017-aisiais. Tai buvo vieninteliai metai, kai „Super Nova“ projekte buvo galima dalyvauti ir moterims. Pamatę, kad per daug sudėtinga su moterų hormonais, po 2017-ųjų australai nusprendė, kad moterys į šį projektą daugiau nebus kviečiamos. Taigi aš dalyvavau „Project X“ projekte, kurio tyrimo objektas – karštis. Buvo tiriama, kaip palengvinti sportininkų adaptaciją prie karščio sąlygų, kurios bus aktualios šiemet Dohoje vykstančiame pasaulio čempionate ir 2020 m. Tokijo olimpinėse žaidynėse. Ir ten, ir ten sportininkams reikės kovoti ne tik su varžovais, bet ir su karščiu.

Tokie projektai vyksta tik labai turtingose ir išsivysčiusiose šalyse. Tai įdomi patirtis. Pavyzdžiui, Australijos sporto centre įrengtas vadinamasis karščio kambarys, kuriame galima nustatyti kokią nori temperatūrą, oro drėgnumą ir treniruotis. Aš jame atlikau vadinamąjį karščio testą – ypač karštomis oro sąlygomis ėjau ant bėgimo takelio. Tokios patirties Lietuvoje įgyti neįmanoma, nes mes neturime tokių sąlygų ir tyrimų galimybių.

Ar galima sakyti, kad kaip ėjinkė tarši atgimėte Australijoje?

Manęs aplinkiniai klausia, kas taip gerai toje Australijoje. Negaliu pasakyti, kad didžiausią įspūdį daro pati Australija. Pavyzdžiui, senieji Europos miestai gražesni, senesni, architektūra įspūdingesnė, bet mes iš lietuviškos žiemos patenkame į Australijos vasarą. Į čia iš viso pasaulio suvažiuojame mes, ėjikai, ir lyg viena šeima praleidžiame penkias savaites kartu treniruodamiesi, dalydamiesi savo patirtimi, skausmais ir džiaugsmiais. Pati atmosfera tokia, kad ten tiesiog atgyju. Be to, šių projektų vadovas yra mano treneris, todėl man tai galimybė ne tik naujovių pasisemti, bet ir padirbėti su savo treneriu.

Dažnai kartoju, kad jeigu ne Australija, nežinau, kaip būtų susiklosčiusi mano sportinė karjera. Gal iš sportinio ėjimo nebūčiau pasitraukusi, bet meilė šiam sportui buvo priblėsusi, reikėjo ją iš naujo atgaivinti, perkrauti savo kompiuterį ir Australija davė impulsą šiam naujam etapui.

Nuolat gyventi toje šalyje turbūt negalėčiau, bet tos 6–7 savaitės kasmet yra labai laukiamos. Kiekvieną kartą važiuodami namo nežinome, ar dar sugrįšime, bet visi naiviai viliamės, kad taip. Šie projektai toliau vyks, ir jeigu sulauksime palaikymo iš Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, mūsų federacijos – ten grįšime, nes žinome, kad esame laukiami.

Peršokime nuo Australijos iki Kataro, kurio sostinėje šiemet vyks pasaulio lengvosios atletikos čem-

▲
B.Virbalytė su T.Šuškevičiumi ir M.Žiūku (dešinėje)

Su draugiška koala

panionatas. Su kokiomis ribinėmis situacijomis teks susidurti Dohoje?

Pirmasis sunkumas – čempionatas vyks labai vėlai, tik rugsėjo pabaigoje, o Tokijo žaidynės – liepą. Tarp šių varžybų labai trumpas laikotarpis. Todėl bus svarbu subalansuoti treniruočių krūvį ir poilsį, nes šis sezonas bus labai ilgas. Norėčiau pora savaičių sezono eigoje turėti truputį lengvesnių ir atsipūsti, nes jau ne kartą pajutau, kaip emociškai sunku rugsėjo mėnesį būti aukščiausios sportinės formos. Kaip mes sakome, tada tiesiog pribagainėji sezoną, jau nebenori startuoti. Nors kūnas dar laiko, bet emociškai labai sunku. Tad bus svarbiausia iki spalio mėnesio išlaikyti emocijas, norą, motyvaciją, kad jų dar būtų pasaulio čempionate.

Nedrįsčiau prognozuoti, kam čempionatas Dohoje bus sėkmingas. Pavyzdžiui, kalbėdami apie Tokiją galime spėti, kad dėl oro sąlygų jis bus sėkmingesnis Azijos sportininkams, bet Katarė bus ne tik karštis, bet teks

startuoti kone vidurnaktį, plius rugsėjo pabaiga – tiek daug neįprastų veiksnių, kad sunku nuspėti. Sėkmė lydės galbūt psichologiškai stipriausius.

Dar viena sportininkams svarbi šių metų riba – bilietas į Tokiją. Jūs jį turite ar ne?

Mūsų Tarptautinė lengvosios atletikos federacija ilgai sprendė, ar keliapius į Tokijo žaidynes lems reitingai, ar kaip iki šiol – normatyvai. Mano rezultatas, kurį būdama paskutinę savaitę Australijoje pasiekiau, 25 sek. prastesnis nei olimpinis normatyvas (1 val. 31 min. 25 sek.).

Jeigu būtų įvesti reitingai, už ketvirtą vietą, užimtą Adelaidėje vykusiame Australijos ir Okeanijos čempionate, gaudiau daug reitingo taškų. Tiek pat, kiek ir už Europos čempionate Berlyne pelnytą ketvirtą vietą, kuri irgi būtų įskaiciuota į mano reitingo taškus. Prieš Tokijo žaidynes tarptautinė federacija nesiryžo įvesti reitingų, tik gero-kai pakėlė normatyvus.

Ar tiesa, kad Australijoje treniravotės kartu su kengūromis?

Pirmąsias kengūras pamatėme tik atvažiuavę į Australijos sporto institutą. Jų lengva pamatyti bet kur, o kiekis priklauso nuo oro: jeigu karšta diena, kengūros slepiasi, jeigu vėsesnė – jų yra visur. Todėl galima sakyti, kad su kengūromis treniravomės kasdien, bet jos labai baikščios. Nuvažiuavę į Adelaidę, kur vyko minėtas Australijos ir Okeanijos čempionatas, nusprendėme, kad jas norime ir paliesti. Nuvykome į laukinį parką, kuriame jos gyvena laisvai, bet yra prijaukintos, ir maitinome iš rankų. Pamatėme, kad kengūros – visiškai naminiai gyvūnėliai, ko nebūtų galima pasakyti apie koalas.

Kiek kartų per varžybas ėjikai pasižiūri į laikrodį?

Laikrodis yra draugas, kuris visada mus lydi – ir per treniruotes, ir per varžybas. Aš visada seku, kokiu tempu einu. Jeigu tai yra vieno kilometro ratas, per jį į laikrodį tikrai pasižiūriu bent kartą ir pamatau, koks tas mano kilometras. Bet dabar laikrodžiai tokie modernūs, kad gali matyti savo momentinį tempą. Aš gana gerai valdau tempą, per varžybas einu tolygiai, todėl dažnai į laikrodį žvilgčioti nereikia. Per treniruotes į laikrodį dažniau žiūriu.

Kada pastarąjį kartą sulaukėte siūlymo eiti pasivaikščioti?

Kvietimų pasivaikščioti jau nebesulaukiu, bet įvairių juokelių apie ėjimą nuolat girdžiu. Su jais jau susitaikiau, todėl tokie juokeliai, kaip „visi jūs ten bėgat“, net nebežeidžia. Ir pati juokauju, kad man nėra sudėtinga kur nors nueiti, nes esu ėjikė. Nors dažniausiai Vilniuje judu tik automobiliu.

Pernai pirmąkart nusprendžiau sudalyvauti masiniame kalėdiniame bėgime ir paėjėti – pasitreniruoti. Buvo ir piktų žvilgsnių, o vienas vyras net pasakė, kad nėra čia ko išsišokti, nes jam, matyt, buvo skaudu, kad aš eidama lenkiu bėgančius žmones. Supratau, jog šios ribos dar neįveikėme – dar nesame pasiruošę, kad ėjikai dalyvautų masiniuose bėgimo renginiuose.

Apskritai Lietuvai sportas svarbus, tik reikia daugiau pozityvo. Ir mažiau kreipti dėmesio, kas ką sako. Jeigu visada būčiau klausiusi aplinkinių šnekų, mano sportinė karjera jau seniai būtų pasibaigusi. O dabar galiu sakyti: man 34-eri, bet aš dar galiu eiti ir eisiu.

A.Šerkšnienė

1

MEDALIS

Devyni Lietuvos sportininkai vasario 28 – kovo 3 d. Glazgo dalyvavo Europos lengvosios atletikos uždaryjū patalpų čempionate. Ėjikai Škotijoje nerungtyniavo. Šuolininkė į aukštį Airinė Palšytė įveikė kartelę, iškeltą į 1 m 97 cm aukštį, ir iškovojo bronzos medalį. Agnė Šerkšnienė 400 m bėgimo finale finišavo ketvirta – 52,40 sek. Pusfinalyje lietuvės rezultatas buvo antras – 52,33 sek. Kartu tai ir naujas Lietuvos rekordas. Kiti mūsiškiai į pusfinalius ir finalus nepateko. Šuolininkas į aukštį Adrijus Glebauskas pagerino savo asmeninį rekordą, peršokdamas 221 cm (buvo 218 cm), bet liko be finalo – vienuoliktas. Eglė Balčiūnaitė 800 m įveikė per 2 min. 5,06 sek. ir liko penkiolikta. 1500 m distancijai įveikti Simas Bertašius sugaišo 3 min. 49,90 sek. ir užėmė dvidešimtą vietą. Trišuolio varžybose Diana Zagainova nušoko 13,36 m ir liko penkiolikta, o Dovilės Dzindzaletaitės-Kilty visi trys bandymai buvo nesėkmingi. Natalija Piliušina 1500 m nubėgo per 4 min. 20,98 sek. ir užėmė devynioliktą poziciją. Akvilė Andriukaitytė tarp 60 m bėgimo dalyvių liko 38-ta – 7,54 sek.

LIETUVIAMS TEKO GALINGI VARŽOVAI

KOVO 16 D. ŠENDŽENO „BAY“ ARENOJE IŠTRAUKTI 18-OJO PASAULIO VYRŲ KREPŠINIO ČEMPIONATO, KURIS RUGPJŪČIO 31 – RUGSĖJO 15 D. VYKS KINIJOJE, BURTAI. JIE LĖMĖ, KAD H GRUPĖJE DONGUANO MIESTE LIETUVOS RINKTINĖ KOVOS SU AUSTRALIJOS, KANADOS IR SENEGALO KOMANDOMIS. Į KITĄ ETAPĄ PATEKS DVI EKIPOS. JAU DABAR ŠI GRUPĖ VADINAMA MIRTININKŲ.

ALGIS BALSYS

Mindaugo Kulbio nuotr.

2010-ųjų pasaulio čempionato pusfinalis: žaidžia JAV ir Lietuvos krepšinininkai

Iš viso pasaulio čempionato finaliniame etape žais 32 rinktinės. Tiek daug jų bus pirmą kartą čempionatų istorijoje. Kinijoje vyks kova ir dėl olimpinį kelialapių. Kol kas teisę dalyvauti 2020 m. olimpinėse žaidynėse Tokijuje turi tik šeimininkė Japonijos rinktinė. Per pasaulio pirmenybes komandos grumsis dėl septynių kelialapių, o likusios keturios rinktinės paaiškės per olimpinį atrankos turnyrą, kuris bus surengtas 2020 m. birželio mėnesį.

SEKĖSI ŠEIMININKAMS

Visi bilietai į 8 tūkst. vietų Šendženo „Bay“ areną, kurioje traukti burtai, buvo išparduoti. Cereemonijos pradžioje karjerą baigusi NBA žvaigždė

Kobe Bryantas čempionų taurę padavė saugoti pasaulio čempionato ambasadoriui, legendiniam Kinijos krepšinininkui Yao Mingui. Garbingai publikai dainavo garsus amerikiečių atlikėjas Jasonas Derulo. Salėje sėdėjo Tarptautinės krepšinio federacijos (FIBA) prezidentas Horacio Muratore, kiti šios organizacijos bei nacionalinių krepšinio federacijų vadovai. Tarp jų buvo ir Lietuvos krepšinio federacijos prezidentas Arvydas Sabonis, generalinis sekretorius Mindaugas Špokas.

Kaip skelbė FIBA, prieš burtų traukimo ceremoniją visos komandos buvo suskirstytos pagal reitingą į aštuonis krepšelius po keturias komandas. Pa-

saulio čempionato šeimininkai kinai pateko į pirmąjį krepšėlį kartu su JAV, Ispanijos ir Prancūzijos rinktinėmis. Lietuva buvo antrajame krepšelyje kartu su Serbija, Argentina ir Graikija. Lietuviai varžovai atkeliavo iš trečiojo, šeštojo ir septintojo krepšelio. Antrame etape, į kurį pateks po dvi geriausias komandas, bus sudarytos naujos grupės, kur A grupės ekipos susitiks su B, C su D, E su F ir galiausiai G su H grupės atstovais. Skirstant rinktines į grupes buvo tam tikrų išimčių, pavyzdžiui, dvi šalys iš Amerikos žemyno negalėjo patekti į vieną grupę. Kinijos rinktinė automatiškai gavo vietą A grupėje, kuri žais Pekine.

Burtai, tiksliau, Kobe'ės Bryanto ištraukti kamuoliukai, pasaulio čempionato dalyvius suskirstė į aštuonias grupes po keturias komandas. Burtų traukimą iš arti stebėjo FIBA varžybų direktorius Predragas Bogosavljevičius. Dėlionė labai sėkminga buvo čempionato šeiminkams ir tikrai nesėkminga lietuviams.

ŠTAI TOS GRUPĖS:

A grupė (Pekinas): Kinija, Venesuela, Lenkija, Dramblio Kaulo Krantas.

B grupė (Uhanas): Argentina, Rusija, Pietų Korėja, Nigerija.

C grupė (Guangdžou): Ispanija, Puerto Rikas, Iranas, Tunisas.

D grupė (Fošanas): Serbija, Italija, Filipinai, Angola.

E grupė (Šanchajus): JAV, Turkija, Čekija, Japonija.

F grupė (Nandzingas): Graikija, Brazilija, Juodkalnija, Naujoji Zelandija.

G grupė (Šendženas): Prancūzija, Dominikos Respublika, Vokietija, Jordanija.

H grupė (Donguanas): Lietuva, Australija, Kanada, Senegalas.

Į kitą etapą pateks po dvi pajėgiausias komandas. Jeigu Lietuva bus tarp jų, realiausi kiti varžovai – Prancūzijos ir Vokietijos krepšininkai. Po dvi geriausias ekipas pateks į ketvirtfinalį. Lietuvos rinktinė čempionatą pradės 8,3 mln. gyventojų turinčiame pramoniniame Donguano mieste.

Trumpai žvilgtelėkime ir į kitas grupes. Kažkodėl lengviausia atrodo A grupė, kurioje tarp favoritų – ir Lenkijos rinktinė. B grupėje pirmenybė teikiama argentiniečiams ir rusams, C – Ispanijai ir Puerto Rikui, D grupės favoritai serbai ir italai, E – greičiausiai dėl antrojo kelialapio į kitą etapą kovos čekai ir turkai, F grupėje pirmosios vietos pranašaujamos brazilams ir graikams.

Kol kas tai tik spėlionės, nes dar niekas nežino, ar visus pajėgiausius krepšininkus pavyks pakviesti į rinktinę, ar lyderiai nebus traumuoti. Šiuo klausimu ramūs, manau, tik amerikiečiai, nes Amerikoje – NBA žvaigždžių devynios galybės. Daug NBA rungtyniaujančių krepšininkų turi ir mūsų varžovai iš Australijos bei Kanados. Štai tik kelios pavardės: Australija – Dengas Adelis (Klivilando „Cavaliers“), Aronas Baynesas (Bostono „Celtics“), Mattas Dellavedova („Cavaliers“), Joe Inglesas (Jutos „Jazz“), Kyrie Irvingas („Celtics“), Patty Millsas (San Antonijaus „Spurs“), Andrew Bogutas

K.Bryantas ištraukė lapelį su Lietuvos pavadinimu

(Ouklando „Golden State Warriors“), Kanados – Chrisas Boucheris (Toronto „Raptors“), Dillonas Brooksas (Memfio „Grizzlies“), Cory Josephas (Indianos „Pacers“), Dwightas Powellas (Dalaso „Maverics“), Jamalas Murray'us (Denverio „Nuggets“), Nikas Stauskas („Cavaliers“) ir kiti.

Pirmąsias rungtynes Lietuvos rinktinė žais rugpjūčio 31 d. su Senegalų, rugsėjo 2 d. – su Kanada, rugsėjo 4 d. – su Australija.

APIE OLIMPINIUS KELIALAPIUS

Nors pasaulio čempionate bus kovojama dėl septynių olimpiinių kelialapių, teoriškai įmanoma, kad bilieto į Tokiją negaus net ir pasaulio vicečempionai. Mat šie olimpiniai kelialapiai bus atiduoti ne septynioms aukščiausias vietas užėmusioms komandoms, o paskirstyti pagal žemynus. Olimpinius kelialapius per pasaulio čempionatą iškovos po dvi geriausias Europos ir Amerikos bei po vieną geriausias Afrikos, Azijos ir Okeanijos komandą.

Jeigu pasaulio čempione taps Australija, o sidabro medalius iškovos Naujoji Zelandija, kelialapį į Tokiją gaus tik australai. Ir priešingai – jei nėra viena kurio nors žemyno komanda nepateks net tarp šešiolikos stipriausių, geriausia to žemyno rinktinė gali pelnyti olimpinį kelialapį, pasaulio čempionate užimdama nors ir 20 vietą.

Tarkim, pirmąsias tris vietas iškovos Europos rinktinės, bet kelialapius į Tokiją pelnys tik finalininkai.

Dėl paskutinių keturių olimpiinių kelialapių krepšininkai 2020 m. vasaros pradžioje kovos atrankos turnyre. Jame dalyvaus 24 komandos, kurios bus suskirstytos į keturias grupes. 16 vietų į atrankos turnyrą bus atiduota per pasaulio čempionatą. Čia jau nebus paisoma geografijos. Dar aštuonios komandos gaus vardinius

kvietimus. FIBA pati pasirinks po dvi rinktines iš kiekvienos zonos (Europos, Amerikos, Afrikos bei Azijos ir Okeanijos).

LIETUVA PASAULIO ČEMPIONATUOSE

Pasaulio vyrų krepšinio čempionatai rengiami nuo 1950-ųjų. Pirmieji čempionai – Argentinos krepšininkai.

Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė pasaulio čempionatuose rungtyniavo keturis kartus. Debiutavo 1998 m. Graikijoje ir tada Jono Kazlausko vadovaujama ekipa pirmą kartą istorijoje nugalėjo JAV rinktinę – 64:62, tiesa, suburtą ne iš ryškiausių NBA žvaigždžių. Lietuvos rinktinės lyderiai tada buvo Artūras Karnišovas, Šarūnas Jasikevičius, Saulius Štombergas, Dainius Adomaitis, Gintaras Einikis ir kiti. Tame čempionate amerikiečiai laimėjo bronzos medalius, o lietuviai, patyrę nesėkmę ketvirtfinalyje, liko septinti. Toje pačioje vietoje mūsų šalis buvo ir 2006 m. pasaulio čempionate Japonijoje. O štai dar po ketverių metų Turkijoje Lietuvos rinktinė kol kas vienintelį kartą iškovojė medalius – bronzos! Dar po ketverių metų Ispanijoje Lietuvos krepšininkai liko ketvirti.

Bronzos medalius Turkijoje iškovojė Robertas Javtokas (komandos kapitonas), Linas Kleiza (išrinktas į simbolinį geriausių čempionato žaidėjų penketuką), Paulius Jankūnas, Simas Jasaitis, Mantas Kalnietis, Martynas Pocius, Tomas Delininkaitis, Jonas Mačiulis, Renaldas Seibutis, Martynas Gecevičius, Tadas Klimavičius, Martynas Andriuskevičius, rinktinės vyr. treneris – Kęstutis Kemzūra.

Pusfinalyje lietuviai pralaimėjo JAV rinktinei – 74:89, o rungtynėse dėl trečios vietos nugalėjo serbus – 99:88. Čempionais tapo amerikiečiai, kurie įveikė turkus – 81:64.

FIBA nuotr.

Pasaulio čempionų taurė

MEDALIAI

AUKSAS, SIDABRAS IR BRONZA

Su SSRS rinktine pasaulio čempionais tapo: Modestas Paulauskas (1967 ir 1974 m., o 1970 m. pelnė bronzą), Sergejus Jovaiša (1982 m., o 1978 m. iškovojė sidabrą), Valdemaras Chomičius (1982 m., 1986 m. – bronzą), Arvydas Sabonis (1982 m., o 1986 m. – bronzą). Rimas Kurtinaitis 1986 m. laimėjo bronzos medalį.

KVIESKITE MOKYMUS Į SVEČIUS

NAUJI, NEĮPRASTI UGDYMO METODAI IR SPORTAS KAIP UGDYMO PRIEMONĖ. TĄ SIŪLO OLIMPINIŲ VERTYBIŲ UGDYMO PROGRAMA (OVUP), KURIOS SKLAIDA PO ŠALIES MIESTŲ IR RAJONŲ UGDYMO ĮSTAIGAS ĮSIBĖGĖJA.

VAIDOTAS JANUŠKA

LTOK kursuose dalyvavę mokytojai gautas žinias perteikia kolegoms, kiekviena ugdymo įstaiga gali pasikviesti lektorių, o mokymų medžiaga visiems pasiekama internete.

OVUP sukūrė Tarptautinis olimpinis komitetas. Jos tikslas – įkvėpti jaunus žmones siekti sveiko ir aktyvaus gyvenimo būdo, ugdyti draugystės, tobulėjimo ir pagarbos vertybes. LTOK pastangomis OVUP viena pirmųjų pasaulyje išversta į nacionalinę, tai yra lietuvių, kalbą.

Naujausia programos versija susieja sportą su švietimu ir kultūrine išraiška, siūlo pagalbą ugdytojui: vertybėmis grįstą ugdymą, kuris vaikams ir mokiniamis būtų linksmas, dinamiškas bei formuotų visapusišką žmogų. Plataus pobūdžio programa gali būti adaptuojama tiek ikimokyklinio, tiek bendrojo ugdymo įstaigose.

„Man patinka ši programa todėl, kad olimpinės vertybės gali būti ugdomos ne tik per kūno kultūrą, bet ir per visas kitas pamokas, nes tai ne vien sporto, o viso gyvenimo vertybės. Jos aktualios kiekvienam žmogui. Mūsų mokykloje vertybes skleidžiame ir per istorijas, lietuvių, technologijų, muzikos

pamokas, man tai padeda ir bendraujant su auklėtiniais klasėje“, – sakė Molėtų progimnazijos kūno kultūros mokytoja leva Vaicekauskienė.

Šios programos ilgalaikei sklaidai LTOK pasitelkė aktyvius, iniciatyvius ir motyvuotus pedagogus. Praėjusiais metais dešimt pedagogų iš Kėdainių, Kuršėnų, Prienų, Mažeikių, Jonavos, Vilniaus, Utenos, Šiaulių, Molėtų ir Kauno dalyvavo OVUP mokymų vadovų rengimo kursuose. Dar dešimt ugdytojų kursus pradėjo vasario pabaigoje.

Su pirmąja grupe mokymų vadovų kursuose dalyvavusi LSU Kėdainių „Aušros“ progimnazijos kūno kultūros bei šokių mokytoja Jolita Gvergzdienė teigė, kad tai buvo vieni įdomiausių mokymų per dvidešimt metų trunkančią jos profesinę karjerą.

„Kai mane rekomendavo į pirmąją mokymų vadovų grupę, iš pradžių į tai pažiūrėjau skeptiškai, bet nutariau save išbandyti. Šioje srityje buvau naujokė, kolegų nepažinojau. Tačiau dabar galiu pasakyti, kad tikrai neprašoviau. Dirbu daug metų, turiu patirties ir mokymus galiu tik pagirti, tai buvo vieni įspūdingiausių mokymų, kuriuose tikrai verta dalyvauti. Po truputį pradėjau diegti OVUP savo pa-

OVUP leidiniai

”
MOKYMŲ DALYVIAI NEMOKAMAI GAUTŲ PROGRAMOS LEIDINIŲ, Į JŪSŲ ĮSTAIGĄ ATVYKTŲ OVUP MOKYMŲ VADOVAI, KURIE PRAVESTŲ DVIEJŲ DIENŲ SEMINARĄ IR PARODYTŲ, KAIP PRAKTIŠKAI NAUDOTIS PROGRAMA.

VITA BALSYTĖ

mokose, daugiau apie tai šnekėtis su mokiniais“, – pasakojo J.Gvergždienė.

Igytas žinias OVUP mokymų vadovai išmoko savarankiškai perteikti savo miestuose ir rajonuose dirbantiems kolegoms. Šiuose mokymuose dalyvavo įvairių mokytojų – pradinių klasių, kūno kultūros, kitų mokomųjų dalykų.

„Mokymai pavyko puikiai, po jų gavau labai daug malonių laiškų ir padėkų. Dalyviams patiko, kad šie mokymai buvo naujoviški, o ne tiesiog paprastas sėdėjimas žiūrint skaidres. Jie patys išbandė užduotis, galėjo jas pristatyti. Kolegos sužinojo naujų, dar negirdėtų metodų“, – pasakojo Molėtų rajone mokymus vedusi I.Vaicekauskienė.

„Atidavėme visą širdį ir, tikiuosi, užbūrėme kolegas. Visi ugdytojai skirtingi, bet manau, kad kiekvienas kažką parsinešė sau. Po seminaro vykusiame aptarime emocijos virė lyg po svarbių varžybų. Dalyviai sakė, kad kursai prabėgo labai greitai, nenorėjo išsiskirti ir išskubėti. Smagu. Susidraugavome, pasidalijome informacija, gavau grįžtamąjį ryšį“, – Kauno miesto ugdytojams su kolega vestų mokymų įspūdziais dalijosi J.Gvergždienė.

Tiems, kuriems į mokymus atvykti per toli, trūksta laiko ar galimybių, siūloma nemokamai pasikviesti mokymus į svečius. „Jei kuri nors mokykla, darželis, kitos ugdymo įstaigos ar švietimo skyriai pageidauja šių mokymų savo rajone – prašome kreiptis į mus. Mokymų dalyviai nemokamai gautų programos leidinių, į jūsų įstaigą atvyktų OVUP mokymų vadovai, kurie pravestų dviejų dienų seminarą ir parodytų, kaip praktiškai naudotis programa“, – sakė LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė.

OVUP sudaro trijų dalių leidiniai: olimpinė vertybių ugdymo pagrindų programa, veiklos aprašai – užduotys ir praktinis ugdymo vadovas. Visi norintieji gali atsisiųsti leidinius internetu.

Leidiniai pateikiami „Olimpinės kartos“ programos svetainės skiltyje, skirtoje OVUP: www.olimpinekarta.lt/ovup. Šioje svetainėje taip pat bus pateikiama informacija apie planuojamus mokymus, dalijamasi gerąja patirtimi ir rekomendacijomis, kaip įgyvendinti Olimpietinių vertybių ugdymo programą.

Daugiau informacijos galima teirautis el. paštu: vita@ltok.lt

Eglės Jasikaitytės nuotr.

J.Gvergždienė

OVUP NAUDA

Tai visapusiška praktinė nauda ne tik atskiriems asmenims, bet ir šeimoms, bendruomenėms. Naudą galima suskirstyti į šešias plačias kategorijas.

ASMENINĖ

Sėkmingos sporto programos turi poveikį sportininko vertybėms, asmenybei ir sportinės draugystės jausmui ugdyti. Olimpietinių žaidynių istorijoje gausu pavyzdžių, kaip sportininkai įveikė didelius sunkumus siekdami savo tikslų. OVUP paremta panašiomis istorijomis, kad įkvėptų dalyvius vadovautis šiais puikiais pavyzdžiais.

ELGESIO

Vertybėmis grįstas ugdymas gali pagerinti dalyvio socialinį elgesį, skatinti pilietinį aktyvumą, savanorystę. Skatindama įsitraukti į fizines veiklas OVUP gali padėti atsispirti socialiniam spaudimui, vedančiam į piktnaudžiavimą alkoholiu, rūkymą, polinkį nederamai elgtis ir t.t.

FIZINĖ

OVUP neskirta pasyviai veiklai, kai dalyviai tik skaito ir apmąsto vertybėmis pagrįstą ugdymą. Ši programa skatina juos imtis aktyvios fizinės veiklos, siekti ryžtingų tikslų ir kartu rinktis sveiką gyvenimo būdą.

EMOCINĖ

Jaunimas neretai traukiasi iš sporto dėl to, kad veikla jiems nebekelia teigiamų emocijų. OVUP skirta ne tik dalytis žiniomis ir padėti besimokantiems tobulinti gebėjimus, bet ir teikti džiaugsmą, kad ir toliau norėtųsi dalyvauti sporto veikloje.

SOCIALINĖ

Dalyvavimas OVUP stiprina ištvermę ir gebėjimą išsiugdyti socialinius įgūdžius. Tai daro didelį poveikį ir besimokantiems, ir jų bendruomenės gyvenimui.

LAVINAMOJI

OVUP veiklos suteikia mokiniams galimybę išbandyti ir praturtinti savo mokymosi patirtį. Programa gali pagerinti akademinis mokymosi rezultatus, padidinti įsipareigojimą dalyvauti mokymosi programose ir suteikti daug kitų pranašumų, pavyzdžiui, suaktyvinti smegenų veiklą, padidinti bendrą gebėjimą mokytis.

SPORTAS UGDO ASMENYBĘ IR MAŽINA EMIGRACIJĄ

KOVO 21 D. KAUNO „ŽALGIRIO“ ARENOJE JAU PENKTĄ KARTĄ VYKO OLIMPINIO ŠVIETIMO FORUMAS, KURIO TEMA – „SPORTAS + ŠVIETIMAS = XXI AMŽIAUS GALIMYBĖS“. VISI PRANEŠIMAI SUKOSI APIE SPORTĄ KAIP UNIVERSALIĄ ŽMOGAUS UGDYMO PRIEMONĘ.

GEDAS SAROČKA

Šis Lietuvos tautinio olimpinio komiteto renginys tapo savotiška tradicija kasmet apžvelgti, kokios yra naujausios ugdymo per sportą tendencijos. Renginyje pranešimus pristatė penki lektoriai, o jų klausėsi apie 450 pedagogų ir savivaldybių sporto specialistų.

„Sportas yra kelias žmogui į geriausią vietą pasaulyje, kur gyvenama ilgiau, sveikiau ir laimingiau. Todėl ypač svarbus žmogaus ugdymas pasitelkiant sportą. Norėdamas tobulėti žmogus turi siekti daugiau, dažnai lenktyniauti su savimi. Labai svarbu, kad žmogus gebėtų išnaudoti beribį savo potencialą. Drauge su Lietuvos tautiniu olimpinio komiteto ir Kūno kultūros ir sporto departamentu turime bendrą tikslą, kad kiek galima daugiau vaikų per sportą ugdytų savo asmenybes, taptų žmonėmis, kurie turi kompetencijų ir ambicijų Lietuvą padaryti ta geriausia vieta“, – per forumo atidarymą kalbėjo švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius.

„Džiaugiamės, kad forume vėl vos sutalpiname visus norinčius išgirsti neformalaus ugdymo naujoves. Viena iš jų – sportas, kuris yra universali priemonė žmogui asmenybei auginti. Tai priemonė, kuri pirmiausia ugdo žmogų, tik po to – sportininką. Pasitelkę sportą atrandame tokių dalykų, kurie labai praverčia gyvenime“, – sveikindama iš visos Lietuvos susirinkusius dalyvius sakė LTOK prezidentė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė Daina Gudžinevičiūtė.

SULAIKO NUO EMIGRACIJOS

Forumo pradžioje tarptautinių ryšių vadovė Vivienne Holt paskaitoje „Ateitis Lietuvai: kodėl fizinis ugdymas ir sportas turi rūpėti“ bedė pirštu į mūsų šalyje aktualią problemą – emigraciją.

Švietimo, mokslo ir sporto ministras A.Monkevičius

„Lietuva – jauna šalis, 26 proc. gyventojų neturi 25 metų, todėl labai svarbu investuoti į jaunus žmones. Statistika rodo, kad kasdien Lietuvą palieka apie 12 žmonių. Jie dažniausiai išvyksta dėl to, kad nesieja savo ateities su šia šalimi, dirba nuobodų darbą, neįaučia, jog būtų vertinami jų įgūdžiai, o jų darbdaviams nepatinka pokyčiai“, – sakė forumo viešnia.

V.Holt nuomone, sportas ir fizinis aktyvumas gali tai pakeisti ir netgi lemti sėkmę Lietuvai ateityje. 25 metų darbo patirties švietimo sektoriuje turinti Didžiosios Britanijos atstovė paminėjo šešis pagrindinius sportuojant įgyja-

JUS SVEIKINA LR ŠVIETIMO,
MOKSLO IR SPORTO MINISTRAS

**ALGIRDAS
MONKEVIČIUS**

OLIMPINIO ŠVIETIMO FORUMAS 2019

„SPORTAS + ŠVIETIMAS = XXI AMŽIAUS GALIMYBĖS“

Eglės Jasulkaitytės nuotr.

mus įgūdžius, kurie itin praverčia gyvenime. Tarp jų yra psichologinis tvirtumas, laimėjimų alkis, komunikacijos ir darbo komandoje įgūdžiai.

„Neretai darbdaviai laukia jaunų žmonių kūrybiško požiūrio, atgalinio ryšio, nepriklausomybės, pasitikėjimo savo jėgomis, mokėjimo spręsti problemas, atsakomybės ir kitų savybių. Tokiems dalykams nereikia akademinio diplomo. Visa tai gali būti ugdoma pasitelkus fizinį aktyvumą“, – teigė ji.

SĖKMĖS RECEPTAS

Doc. dr. Brigita Miežienė pristatydama temą „Socialinis kapitalas ir jo

Olimpiečių diskusija.
Iš kairės: R.Stanys,
I.Jakubaitytė, A.Skujytė

reikšmė fizinio aktyvumo bei sporto motyvacijai“ akcentavo faktą, kad šiuolaikinis jaunimas patiria fizinio aktyvumo stoką, o sulaukus vyresnio amžiaus šis stygius pasireiškia lėtinėmis ligomis. Pranešime buvo kalbama apie mokinių socialinio kapitalo reikšmę sveikatos, psichologinės būklės suvokimui, su sveikata susijusiam elgesiui.

Konsultacinės įmonės „Kitokie projektai“ partneris ir konsultantas Žilvinas Gailius savo pranešime „Šiuolaikinis ugdymas. Kur žvelgiame, kur einame“ supažindino su šiuolaikinio pasaulio tendencijomis, su kuriomis susijusios artimiausioje ateityje reikalingos kompetencijos.

„Ugdytojams reikia suprasti ir apsispręsti, į ką orientuojamės – tik į sėkmingos karjeros siekimą ar ir į gebėjimą įveikti sunkumus bei išgyventi nesėkmę, kad vaikai būtų išvermingesni, labiau pasitikėtų savimi, gebėtų atsitiesti po krizės ir tiesiog mokytusi gyventi sveikai ir laimingai“, – teigė jis.

Paskaitoje „Kaip XXI a. kompetencijos išties veikia ugdymo įstaigose ir sporte“ edukatorius Andrius Guginis kvietė nebijoti leisti vaikams eksperimentuoti ir deginti su jais laiką.

„Sukurkime saugią aplinką vaikams atsiskleisti, fiksuokime atradimus ir juos integruokime į tolesnį vaiko mokymąsi. Tam naudokime ne tradicines, o sužaidybintas užduotis, suteikime vaikams supergalių ir dalyvaukime su jais kiekvienoje veikloje“, – ragino A.Guginis.

Pasak lektoriaus, šis modelis jau išbandytas su vaikų futbolo treneriais. „Jie ima suprasti, kad žaidimas yra ne tik rezultato siekimas, bet ir procesas, kuris padeda vaikui ugdyti tokias XXI

D.Gudzinevičiūtė

amžiaus kompetencijas, kaip bendradarbiavimas ir asmeninis augimas“, – atkreipė dėmesį edukatorius.

Vaikų psichologė Milda Karklytė-Palevičienė paskaitoje „Kaip ugdyti vaiko emocijų intelektą sportinės veiklos metu“ atsakė į klausimus, kodėl sportuojant svarbu ugdyti vaiko emocijų intelektą ir kaip to pasiekti.

„Leiskime vaikams jausti ir kartu mokykime juos tinkamos jausmų raiškos, parodykime, kad nesame vienodi, bet kartu esame lygiaverčiai, leiskime vaikams suprasti, kad kiekvienas esame stipresnis ar silpnesnis kažkokioje srityje, mokykime spręsti konfliktus, pastebėjime ir skatinkime pastangas, o ne rezultatą“, – ragino VŠĮ „Laimingas vaikas“ įkūrėja ir vadovė.

OLIMPINIO ŠVIETIMO ABĖCĖLĖ

„Smagu, kad forumas vyksta jau penkti metai, kiekvieną kartą jis užauga, o tai rodo, kad einama tinkamu keliu. Turime pedagogų, kuriems rūpi, kaip ugdomi vaikai, kokios šiuolaikinės mados, tendencijos, kaip rasti

geriausią sprendimą“, – sakė vienas iš renginio vedėjų Robertas Petrauskas.

Pasak TV laidų vedėjo ir rašytojo, visi norime, kad būtume sveika tauta, o judantys ir sportiški vaikai – įvairiausiai, socialiai atsakingi, emociškai išsilavinę.

„Sportas tai duoda. Bet žinome, kad sportas šiais laikais keliauja į profesionalią pusę, kur akcentuojamas rezultatas ir pergalė. Vienas iš šimto tampa profesionalu, keliauja į olimpinės žaidynes, o kur kiti 99? Tikslas, kad visas šimtas jaustųsi gerai, – pastebėjo R.Petrauskas. – Ne visi galime būti profesionalai, olimpiniai čempionai, bet ir nebūtina. Svarbiausia, kad būtų masiškumas, bendruomeniškumas, komanda, kad vaikai patirtų malonumą. Nesvarbu, žaidžia krepšinį, futbolą, kvadratą, ledo ritulį, bėga ar kvailioja, svarbu, kad tai daro kartu ir jiems nuo to malonu. Šis forumas prie to prisideda, šią idėją reikia skleisti. Tai olimpinio švietimo abėcėlė.“

”
**LIETUVA –
JAUNA ŠALIS,
26 PROC.
GYVENTOJŲ
NETURI 25
METŲ, TODĖL
LABAI SVARBU
INVESTUOTI
Į JAUNUS
ŽMONES.**

VIVIENNE HOLT

PIRMASIS GARBĖS ŽENKLAS – Į LATVIJĄ

DIENOS ŠVIESĄ IŠVYDŲ NEEILINĖ KNYGA – ILGOKU, BET KARTU IR DAUG KĄ PASAKANČIU PAVADINIMU „ATKURTO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO 30 METŲ (1988–2018) JUBILIEJUS KOLEKCIŅINKŲ ŽVILGSNIU“.

VYTAUTAS ŽEIMANTAS

Pirmasis LTOK garbės ženklas įteiktas V.Baltiniui

Sukakčių datas priimta įprasminėti įvairiai, taip pat ir knygomis apie nuveiktus darbus. Šį kartą pasielgta kitaip – išėjo jubiliejinis leidinys ne apie LTOK laimėjimus, atkūrimo istoriją, bet apie tai, kas lydi civilizuotame pasaulyje aktyviai ir produktyviai dirbantį derinį, koks yra LTOK.

„Galime drąsiai teigti, kad nėra nė vieno 1988–2018 m. LTOK surengto renginio ar dalyvavimo tarptautiniuose renginiuose, kuris nebūtų įamžintas faleristikos eksponatuose, filatelijoje, numizmatikoje ar LTOK leidiniuose. LTOK medaliai, prizai, ženkleliai gaminami ir įteikiami renginių laureatams bei dalyviams, svečiams. Taip pat formavosi ir tradicijos: prieš kiekvienas olimpinės žaidynes Lietuvos olimpiečiams iškilmingai įteikiami Lietuvos olimpinės rinktinės nario ženkleliai. Kartu tai yra patriotiškumo ugdymas ir auklėjamasis elementas“, – knygos pratarmėje rašo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK darbas jau seniai peraugo tik

sporto, olimpinio judėjimo ribas, jo įtaka reiškiasi ir švietimo, mokslo, kultūros, žmonių gyvenamosios srityje. Ir reiškiasi jau ne tik nacionaliniu, bet ir tarptautiniu lygiu. Olimpizmas įtraukia į savo veiklą ne tik sporto žmones, bet ir menininkus, knygų, monetų, pašto ženklų kūrėjus, todėl ši veikla suteikia daug džiugių akimirkų ir kolekcininkams, kurie šioje knygoje pirmą kartą pateikė visus savo kolekcijų, susijusių su LTOK, rinkinius. Dėl to ir tvirtinu, kad ši knyga – neeilinė, kiek žinau, tokių reta Europoje. Manau, ji pati greitai taps geidžiamu bukinistų laimikiu.

Knygą išleido LTOK ir Lietuvos olimpinė kolekcininkų asociacija (LOKA). LOKA buvo įkurta 2001 m., po LTOK atkūrimo praėjus trylikai metų. Tiek turėjo praeiti laiko, kol olimpiniai kolekcininkai subrendo įkurti asociaciją.

„Dabar mūsų nariai kolekcionuoja su olimpinėmis žaidynėmis ir olimpinėmis sporto šakomis susijusią atributiką. Asociacijai priklauso pačių įvairiausių profesijų žmonės, kuriuos

vienija didelė aistra sportui ir kolekcionavimui. LOKA nariai propaguoja olimpinis idealus, populiarina ir skatina domėjimąsi olimpine faleristika, numizmatika ir kita kolekcionavimo medžiaga ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje, – sako Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos prezidentas Juozas Širvinskas. – Be to, minint LTOK jubiliejų olimpinis kolekcionavimas įgauna ypatingą prasmę ir svarbą. Kolekcininkai tampa visos olimpinės šeimos dalimi.“

Leidėjai knygą skiria Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui ir LTOK atkūrimo 30-mečiui. Per šias tris dešimtis metų dalyvauta visose surengtose olimpinėse žaidynėse, pasiekta daug gražių pergalių, suorganizuota įvairių renginių Lietuvos miestuose. Buvo sukurta ir, prisitaikant prie šių dienų tendencijų bei tradicijų, išstbulinta LTOK apdovanojimų sistema, kitų pagarbos ženklų ir žymių visuma. Todėl knygos sudarytojams Kęstučiui Skeiriui, Algimantui Gudiškiui, Rimantui Džiautui ir Jonui Načiūnui atsirado

galimybė pirmą kartą suklasifikuoti visa tai, kas buvo aplink LTOK veiklą, ir ją pademonstruoti.

Manau, knyga mums padės ne tik pamatyti šios veiklos išsamų vaizdą, sužinoti, kokiais apdovanojimais pagerbiami labiausiai Lietuvos olimpiniam sąjūdžiui nusipelnę asmenys, bet ir suprasti, įvertinti apdovanojimų mados tendencijas, autorių ir gamintojų profesionalumą, meniškumą. Visapusiškam vizualiniam pajautimui čia talkina dizainerės Neringos Kartanaitės subtilus ir kartu gana prabangus knygos maketavimas, Sauliaus Zakarkos bei K.Skerio darytos spalvotos fotografijos ir gera poligrafijos kokybė. O lygiagrečiai skelbiamas tekstas anglų kalba (vertėja Rasa Salatkienė) padarys knygą suprantamą ir užsieniečiams. Tai bus vertingas suvenyras.

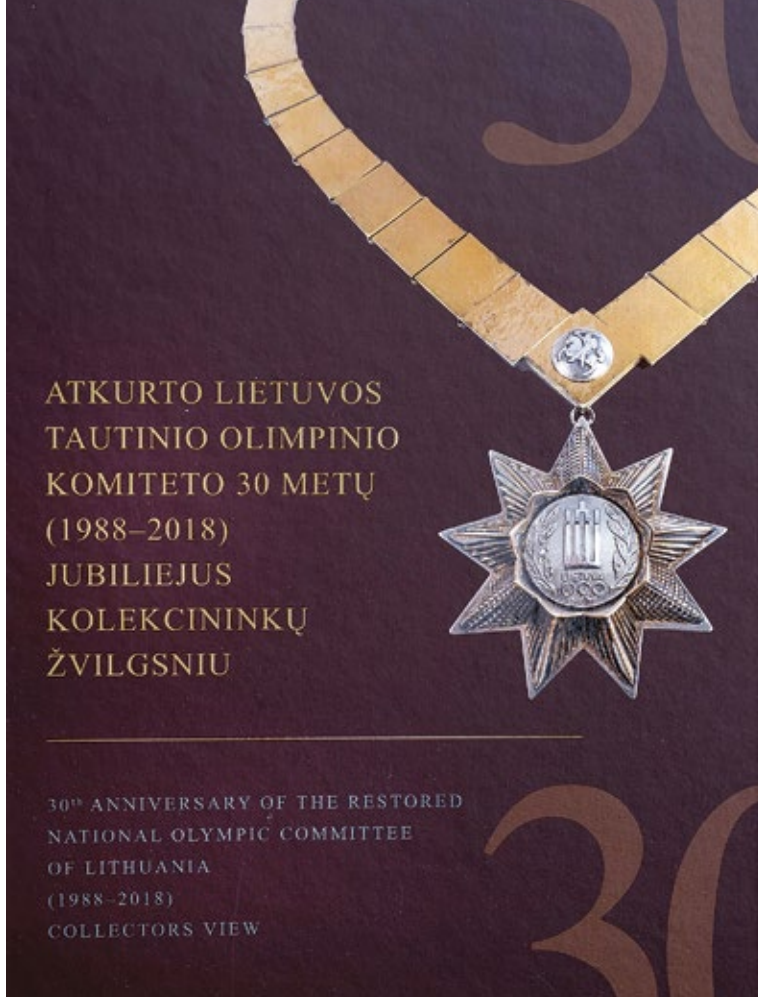
Knygos leidėjai surinktą medžiagą padalijo į penkis skyrius. Pirmame pateikti LTOK apdovanojimai, skirti sportininkams, treneriams, kūno kultūros ir sporto specialistams, organizatoriams, rėmėjams, Lietuvos Respublikos vadovams ir užsienio svečiams, Lietuvos olimpiniam sąjūdžiui nusipelnusiems žmonėms pagerbti ir paskatinti. Knyga pradedama LTOK garbės ženklų. Tai vienas pirmųjų LTOK apdovanojimų, įsteigtų 1994 m. Juo apdovanoti 58 asmenys.

Suprantama, kyla klausimas, kodėl šis apdovanojimas taip pavadintas, kam pirmajam jis buvo įteiktas. Pasak tuomečio LTOK prezidento Artūro Poviliūno, aktyvėjant ir plečiantis veiklai kilo būtinybė įsteigti LTOK apdovanojimus. Norintiesiems šį apdovanojimą pavadinti ordinu ar medaliu tuomet buvo atsakyta, kad tai ne LTOK kompetencijos klausimas. Todėl buvo pasirinktas pavadinimas – LTOK garbės ženklas. O pirmasis, kuriam įteiktas šis garbingas apdovanojimas, buvo Latvijos olimpinio komiteto prezidentas Vilnis Baltinis.

Šiame skyriuje aprašyti ir kiti garbingi apdovanojimai – Olimpiniai žiedai, Olimpinė žvaigždė, prizai „Pergalė“, „Citius. Altius. Fortius“ bei naujausi, tik praėjusių metų pabaigoje patvirtinti LTOK pirmojo ir antrojo laipsnio ženklai „Už nuopelnus“. Į leidinį taip pat sudėti medaliai, kurie buvo sukurti įvairių LTOK sukakčių proga.

Įdomus skyrius „Lietuvos banko proginės monetos, skirtos olimpinėms žaidynėms“. Jis prasideda 1996-ųjų moneta, skirta Atlanto žaidynėms, nors kai kurie numizmatai turi dar seniau išleistą proginę olimpinę monetą.

„Pirmoji olimpinėms žaidynėms skirta proginė moneta buvo nukal-

Knygą išleido LTOK ir Lietuvos olimpinė kolekcininkų asociacija

ta tada, kai premjeras buvo Adolfas Šleževičius. Kalykla skubėjo, iš pradžių nukalė tik kelias, pirmąją jau lipant trapu į lėktuvą įteikė Lietuvos prezidentui Algirdui Brazauskui, kuris skrido į Lilehamerio žiemos žaidynes 1994-aisiais, – prisimena A.Poviliūnas. – Paaškęjus, kad Lilehamerio monetos buvo nukaltos su broku, jų tiražavimas sustojo. Bet viena kita moneta atsidūrė kolekcininkų rankose. Aš savo monetą atidaviau LTOK.“

Išleistos šešios olimpinės monetos. Jos visos sidabrinės, 50 litų vertės, tik pastaroji, skirta Rio de Žaneirui, yra 20 eurų vertės. Monetų averse – Lietuvos herbas Vytis, o reversai skirti įvairioms olimpinis medalius Lietuvai pelnusioms sporto šakoms ir rungims: krepšiniui, disko metimui, dviračių sportui, bėgimui, buriavimui, plaukimui. Monetos būdavo išleidžiamos prieš prasidedant olimpinėms žaidynėms, todėl jose yra ir mūsų pergalių įprasminimas. Kolekcininkams visada įdomūs tiražai. Mažiausias Atėnų monetos tiražas – tik 2 tūkst. vienetų, todėl ji dabar tarp kolekcininkų labiausiai vertinama. Didžiausias Rio de Žaneiro monetos tiražas – 7 tūkst.

Nemažą knygos dalį užima skyrius „Lietuvos pašto olimpiniai leidiniai“. Jame pateikiami visi pašto ženklai, pirmos dienos vokai ir antspaudai, suvenyriniai lapai, skirti olimpinėms vasaros ir žiemos žaidynėms, olimpi-

nių žaidynių nugalėtojams bei prizininkams, jaunimo olimpinėms žaidynėms, LTOK 25-mečio progai.

Pirmieji olimpinėms žaidynėms skirti Lietuvos pašto ženklai buvo išleisti 1992-aisiais. Jie labiau nei monetos atspindi mūsų olimpiečių pergales, nes dažniau buvo leidžiami jau po įvykusių žaidynių.

Pirmuosiuose pašto ženkluose, skirtuose vasaros olimpiadoms, aišku, karaliauja krepšinis ir disko metimas. Vėliau atsiranda ženklų ir proginių vokų su dviratininkais, plaukikais, penkiakovininkais, irkluotojais, bėgikais, buriuotojais. Žiemos žaidynių ženklai ir vokai buvo skirti dailiajam čiuožimui, slidinėjimui, biatlonui, bobslejiui, ledo rituliui, akmenslydžiui, čiuožimui.

Šis leidinys baigiamas LTOK išleisomis knygomis. Čia pateikti pagrindiniai spausdintiniai leidiniai nuo 1992 iki 2018 m. Galima tik pasidžiaugti, kad LTOK reguliariai leidžia knygas, skirtas vasaros ir žiemos olimpinėms žaidynėms nušviesti ir joms prisiminti. Daug dėmesio skiriama Lietuvos olimpiečiams, sportininkų rengimui, LTOK istorijai, sporto mokslui ir administravimui.

Ši knyga skirta ne tik kolekcininkams, bet ir plačiajai visuomenei. Neabejoju, kad ji patenkins skaitytojų lūkesčius.

Alfredo Piazzio nuotr.

Pirmieji Lietuvos olimpiniai pašto ženklai

6 MONETOS

Lietuvos bankas išleido šešias progines monetas, skirtas vasaros olimpinėms žaidynėms: 50 litų, Atlanto OŽ, 1996 m. 50 litų, Sidnėjaus OŽ, 2000 m. 50 litų, Atėnų OŽ, 2003 m. 50 litų, Pekino OŽ, 2007 m. 50 litų, Londono OŽ, 2011 m. 20 eurų, Rio de Žaneiro OŽ, 2016 m.

G.B.Starkutė ir
G.Markevičius

RINKSIS LAZDAS IR KELS SPARNUS

JŲ TIKSLAS – TAPTI GOLFO PROFESIONALAIS, O TADA KELIAUTI OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ LINK. IR GRUMTIS SU GARSIAUSIAIS PASAULIO ŽAIDĖJAIS. BET ŽAISDAMAS IR TRENIRUODAMASIS TIK LIETUVOJE TOKIO KALIBRO ŽAIDĖJŲ NETAPSI, TODĖL GERIAUSI JAUNIEJI LIETUVOS GOLFO ŽAIDĖJAI GILĖ BITĖ STARKUTĖ IR GEDIMINAS MARKEVIČIUS TOBULĖTI IR SIEKTI AUKŠTOJO MOKSLO KELIAUJA SVETUR.

INGA JARMALAITĖ

Aštuoniolikmetė G.B.Starkutė – į Ameriką, į kurią traukia jaunimas, norintis suderinti aukštąjį mokslą su profesionalia sportininko karjera. Ji rungtyniauja pernai JAV studentų moterų golfo lygos čempionė tapusioje Arizonos universiteto komandoje. O kovo pabaigoje dvidešimtojo gimtadienio sulaukęs G.Markevičius dar neišsprendė rebuso, ką pasirinkti – Europos ar Amerikos universitetą.

TRUFĖJAMS PRAVERSTŲ ATSKIRAS KAMBARYS

Abu šiuos žaidėjus su golfu supažindino tėvai. Gilė Bitė tėtis į golfo klubą nuvežė šešerių, Gediminą – septynerių. Per maždaug dvylika metų, kiek trunka jų draugystė su golfu, abu pelnė ne vieną Lietuvos čempiono vardą ir susikrovė solidų taurių, prizų, medalių kraitį, kuriam eksponuoti namų lentynų nepakanka. „Neneigiu, kad vien trofėjams atskiro kambariuko reikėtų“, – sako G.B.Starkutė.

„Po visus namus, po visus kambarius išdėlioti“, – antrina G.Markevičius. Gal viską, ko siekė, jau iškovoję, nieko kolekcijoje netrūksta? „Dar daug ko trūksta – Europos, pasaulio mėgėjų čempionato, olimpinio medalio labai trūksta – visų pagrindinių“, – šypsosi Gediminas.

O pačiais pirmaisiais metais, gerai mena G.B.Starkutė, po daug jėgų pareikalavusių smūgių lazda kamuoliuką pavykdavo numušti apie 100 m. „Kai buvau šešerių, 130 m atstumas atrodydavo kažkoks nepasiekiamas. Dabar galiu numušti antra tiek – 250 m“, – lygina golfo žaidėja.

G.B.Starkutė į suaugusiųjų varžybų protokolus pateko vos dvylikos. „Lietuvos suaugusiųjų čempionatas buvo vienintelis turnyras, kuriame galėjau sulaukti pajėgių konkurenčių. Jeigu būčiau apsiribojusi tik vaikų turnyrais, nebūčiau tobulėjusi“, – paaiškina G.B.Starkutė, apgailestaujanti, kad Lietu-

”
**GOLFAS –
DINAMIŠKAS
ŽAIDIMAS,
PRIKLAUSO NUO
DAUG KINTAMŲJŲ:
VĖJO PŪSTELĖJIMO
AR ŽOLĖS
SUŠUKAVIMO TĄ
DIENĄ. VISI ŠIE
DALYKAI REIKALAUJA
ATIDUMO.**

GILĖ BITĖ STARKUTĖ

voje nedaug golfą žaidžiančių merginų.

„Savo tikrąjį lygį pamatau užsienyje. Ten nesu žvaigždė, tikrai yra kur pasitempti“, – sako G.Markevičius. O tą faktą, kad būdamas jauno amžiaus tapo čempionu, paaiškina paprastai – jis golfą ėmė žaisti vienas pirmųjų Lietuvoje.

Gediminui golfą padėjo atrasti tėčio sprendimas pasiimti jį į naujų „Audi“ automobilių parodą, kuri buvo surengta Sostinių golfo klube. Ten vaikams davė pabandyti pažaisiti golfą. Patiko, todėl tėtis jį užrašė į vasaros stovyklėlę. „Sekėsi, buvo geras treneris – taip ir užsikabinau. Sužaidžiau patį pirmąjį turnyrą, laimėjau trečią vietą – ir dar labiau užsiimančiau žaisti“, – apie tarsi netyčinę pažintį su golfu pasakoja vaikinai.

KAI SPORTO SALĖ – GOLFO LAUKAI

Golfo žaidėjams tenka kovoti ne tik su varžovais, kliūtimis, kamuoliuku ir duobutėmis, bet Lietuvoje – ir su stereotipais. Tai brangus turtingų pagyvenusių žmonių užsiėmimas – toks bene dažniausias. Bet yra dar vienas, kuris apie profesionalų statusą galvojantiems žaidėjams turbūt pats nesmagiausias. „Dar girdžiu, kad golfas – ne sportas. Taip tvirtinantiems atsakau, kad norėdamas žaisti golfą turiu keturis kartus per savaitę eiti į sporto salę ir stiprinti kūną“, – pasakoja G.Markevičius.

„Tai lygiai toks pats sportas kaip visi kiti. O norint kažką pasiekti čia irgi reikia daug dirbti. Seni žmonės, po golfo laukus važinėjantys golfomobiliais, – tai su tikrove nieko bendra neturintis vaizdinys“, – pabrėžia G.B.Starkutė.

O tikrovė tokia: per varžybas ar treniruotes golfo žaidėjai su 15 kg krepšiu ant pečių tenka pėsčiomis įveikti apie 10–12 km. Įvairiomis oro sąlygomis – ir kepinant karščiui, ir pliaupiant lietuvi. Varžybos vyksta keletą valandų, tad visą šį laiką reikia būti maksimaliai susikaupusiam. Menkiausias atsipalaidavimas, netikėtas vėjo pūstelėjimas – ir kamuoliukas nurieda ne ten, kur reikėtų. Ką reiškia aplinkos veiksniai žaidžiant golfą?

„Golfas – dinamiškas žaidimas, priklauso nuo daug kintamųjų: vėjo pūstelėjimo ar žolės sušukavimo tą dieną. Visi šie dalykai reikalauja atidumo, gebėjimo atkreipti dėmesį į detales. Tik atrodo, kad golfas

nuobodus – eini ir muši tą patį kamuoliuką. Bet iš tikrųjų tai yra kur kas daugiau, kiekvienas smūgis kitoks, antro tokio paties smūgio niekada nebus“, – sako G.B.Starkutė.

Gamta, grynas oras dažnai minimi prie golfo pranašumų. Gediminas net siūlo vietoje pasivaikščiojimo po parką nueiti pažaisiti golfą – bus tas pats, o gal net geriau. Kita vertus, sako G.Markevičius, golfas – labiausiai komplikuoatas žaidimas su kamuoliuku, nes golfo taisyklės užima apie 200 puslapių. Kam šitiek taisyklių, jeigu žaidimo tikslas aiškus – pataikyti kamuolį į duobutę? „Gamta yra nenusipėjama, nenusipėjamos ir galimos kliūtys – medžiai, vanduo, smėlis, užribiai ir t.t. Visiems įmanomiems atvejams numatyti reikia šitiek taisyklių“, – paaiškina Gediminas.

Jam pačiam sykį teko bristi į vandenį ir iš ten išmušti pusiau panirusį kamuoliuką. O šiaip golfo žaidėjams visko nutinka, pavyzdžiui, nuo vėjo krepšys su visomis 14 lazdu į vandenį įkrinta, smūgiuojamas kamuoliukas pataiko į automobilį arba kamuoliukas nusineša paukštis.

„200 puslapių storio taisyklių nesinešiojame, pagrindines žinome, o jei per turnyrus įvyksta kas nors nekasdieniško, tam yra teisėjas – jis turi knygą ir paaiškina taisykles“, – sako G.Markevičius.

Šaltuoju sezonu iš neapėriamų laukų persikraustę į sporto salę golfo žaidėjai iš pradžių jaučiasi šiek tiek suvaržyti, nėra tiek laisvės, kiek būna golfo laukuose. Nelengva per žiemą kamuoliuką mušinėti į tinklą, esantį vos už poros metrų. Kita vertus, salės irgi reikia, nes uždaroje erdvėje išnyksta aplinkos veiksniai ir tada galima susitelkti į techniką, patobulinti reikiamus žaidimo elementus.

KANTRYBĖ IR KITOS DORYBĖS

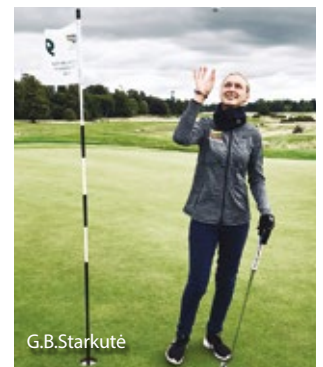
Kantrybė, išvermė, susikaupimas – šios savybės golfo žaidėjui būtinos. „Visą laiką reikia kovoti, o žaidimas nėra trumpas. Kelias valandas trunkančias varžybas fiziškai ir psichologiškai atlaikyti yra ką veikti“, – prasitaria G.B.Starkutė.

Šiuo metu G.B.Starkutei padeda tobulėti treneris iš Suomijos Ari Savolainen, kuris atskrenda kartą per mėnesį. „Tada būna pora įtemptų darbo valandų, o jam išvykus viena treniruojusi ir dirbu. Per šį

”

200 PUSLAPIŲ STORIO TAISYKLIŲ NESINEŠIOJAME, PAGRINDINES ŽINOME, O JEI PER TURNYRUS ĮVYKSTA KAS NORS NEKASDIENIŠKO, TAM YRA TEISĖJAS – JIS TURI KNYGĄ IR PAAIŠKINA TAISYKLES.

GEDIMINAS MARKEVIČIUS

G.B.Starkutė

ORIGINALUS

VARDAS

„Ne, ragelio nepadės išgirdusi klausimą apie savo vardą“, – juokėsi Lietuvos golfo federacijos generalinis sekretorius Mindaugas Markevičius.

Gilė Bitė Starkutė ragelio tikrai nepadėjo, bet išgirdusi užuominą apie neįprastą savo vardą suprato, kad ir vėl teks apie jį kalbėti. „Tėvų reikėtų klausti, kodėl mane taip originaliai pavadino. Išėjau toks gamtos vaikas. Bet dabar tiek Gillių, tiek Bičių Lietuvoje yra, tik nėra abiejų šių vardų kombinacijos. Viena tokia esu. Užsieniečiams sudėtinga ištarti, kai tokie trumpi vardai, bet jeigu paaiškini bent pora minučių, – išmoksta. Kartais išverčiu, ką mano abu vardai reiškia. Bet dažniausiai Gilė mane vadina, Gilė Bitė – čia jau oficialu“, – paaiškina originalaus vardo savininkė.

G.Markevičius

žiemos sezoną su treneriu keitėme mano techniką. Dabar reikia grįžti į lauką ir prie šių pokyčių pačiai priprasti“, – sako G.B.Starkutė.

Kol kas savarankiškai be trenerio dirbantis G.Markevičius šaltuoju sezonu irgi ėmėsi pokyčių: tobulo strategiją, kurią netrukus galės pasitikrinti praktiškai, šiek tiek pakeitė svingą.

Nors golfas – daug tikslumo reikalaujantis žaidimas, abu golfo žaidėjai savęs tiksluokais nevadina. „Golfe reikia tikslumo, bet tikslumas tampa kaip rutina, refleksas. Gal labiau reikia susikaupimo, psichologinio pasirengimo – ne tik fizinio“, – svarsto Gilė.

Po mokyklos baigimo metus nuo mokslų išsėjęs Gediminas suprato du dalykus: jis visą laiką norėtų žaisti golfą, bet gyventi be mokslų sunku, todėl būtina įgyti išsilavinimą.

Ar jie tokie pat kantrūs ir prie knygų? „Kažkiek kantrybės turiu, greitai dalykai nenusibosta, jei imuosi veiklos, dažniausiai ilgesniam laikui. Kantrybė išugdoma“, – sako Gilė.

Gediminas prisipažįsta, kad kantrybė – vienas pagrindinių jo bruožų. „Man nepatinka, kai kažkas neįsėina – tiek kalbant apie golfą, tiek apie mokslus. Jei nepavyksta, po kurio laiko susikaupiu ir darau tai, ką reikia. Golfo aikštynuose daug vasarų praleidau, todėl gali būti, kad ten kantrybė ir išsivystė“, – sako G.Markevičius, šiuo metu prieš studijas užsienyje šalia golfo dar tobulinantis anglų kalbos žinias.

NETRUKUS KELS SPARNUS

Vilniaus licėjuje pagal tarptautinę bakalaureato programą angliškai besimokanti G.B.Starkutė gyvena abiturės egzaminų nuotaikomis. Nors jau nuo lapkričio pabaigos žino, kad baigusi mokyklą keičiausia į JAV, į Arizonos universitetą, licėjaus pabaigti bet kaip nenori.

„Man mokslas rūpi lygiai taip pat kaip ir sportas. Viskas suderinama – nenukenčia nei sportas, nei

mokslas“, – patikina mergina.

Ameriką ji pasirinko todėl, kad tai vienintelė šalis, kur galima lygiagrečiai suderinti profesionalų sportą ir aukštąjį mokslą. Dauguma jaunų žmonių, planuojančių profesionalų karjerą, tobulėti vyksta į Ameriką.

„Treneriams, dirbantiems mane dominančiuose universitetuose, išsiunčiau gal 25 laiškus, bet žinau, kad kiti rašo ir penkiasdešimt, ir šimtą. Gavau ne vieną teigiamą atsakymą. Tarp jų ir trenerės iš Arizonos. Pabendrauvome, ji mane pakvietė atvykti. Apsižiūrėti į Arizoną vykau su tėvais ir galiausiai šis universitetas buvo mano pasirinkimas“, – pasakoja mergina.

Šiam jos apsisprendimui daug įtakos turėjo tenykštės golfo komandos laimėjimai ir reitingai. „Arizonoje yra stipri golfo komanda, pernai ji tapo JAV universitetų moterų golfo lygos čempione. Todėl džiaugiuosi, kad mane ten pakvietė“, – gauta stipendija ir būsimoji galimybė žaisti, tobulėti bei įgyti pasirinktą verslo vadybos specialybę džiaugiasi G.B.Starkutė. Kaip žinoma, jeigu sportininką priima JAV universiteto komanda ir skiria stipendiją, nei mokslai, nei sportas jam nekainuoja.

G.Markevičius norimą studijuoti specialybę jau išsirinko. Tik štai kur kris verslo vadybos ir rinkodaros mokslus, dar neapsisprendžia. „Yra du variantai: arba Amerika, arba Europa. Jeigu Europa, tada greičiausiai Nyderlandai“, – atskleidžia Gediminas.

JAV universiteto pranašumas – gaudesnis studijų ir golfo ryšys, stiprūs treneriai, komandos, daug varžybų. Nusiziūrėtame Nyderlandų universitete golfo komanda yra, tačiau ten specifinės sąlygos golfui žaisti – daug vėjo, šalčiau. Bet arčiau Lietuvos.

Kad ir kurią šalį pasirinks Gediminas, abu šie jauni ir atkaklūs jaunuoliai bus lyg ledlaužiai, paskui kuriuos, kaip patys tikisi, norės sekti golfą nuo pirmojo netolimo smūgio pamėgę vaikai. ■

ŽVILGSNIS

LEDLAUŽIAI

Lietuvos golfo federacijos generalinis sekretorius **Mindaugas Markevičius:**

„Kai kurias sporto šakas pasirinkusiems jaunuoliams sudėtinga tobulėti Lietuvoje. Iki tam tikro lygio Lietuvoje visi tobulėja, tačiau specialistų, galinčių parengti aukščiausio lygio sportininkų, nėra daug. Turime puikią krepšinio mokyklą, tačiau jaunimas vis tiek vyksta į JAV, nes NCAA lygoje yra galimybė būti greičiau pastebėtam ir pradėti krepšinininko karjerą.

Pagrindinės priežastys, dėl ko išvykstama mokytis į JAV ar kitų šalių universitetus, – galimybė derinti mokslą su sportu ir gauti stipendiją ne tik remiantis mokslo pasiekimais, bet ir sportiniu meistriškumu. Lietuvoje niekas nemokės už tavo mokslą, jeigu gerai žaidi golfą. Ypač mūsų kuruojamam golfui aktualu, kad galimybių tobulėti užsienyje įgytų mūsų sportininkai. Golfas – jauna sporto šaka Lietuvoje, nesulaukianti valstybinių sporto institucijų pripažinimo, todėl sportininkų poreikiams tenkinti lėšų nepakanka. Nors praityje buvo bandymų ir keli žaidėjai siekė panašių tikslų, nė vienas jų nepateko tarp pagrindinių universitetų golfo komandos narių, todėl šiuo metu perspektyviausi jaunieji Lietuvos golfo žaidėjai Gediminas Markevičius ir Gilė Bitė Starkutė yra pirmieji, kurie planuoja vykti į užsienio universitetus, ten mokytis, tobulėti kaip golfo žaidėjai, atstovauti universitetų komandoms ir derindami mokslą su sportu kelti sportinį meistriškumą.“

ŽAIDŽIANČIO ŽMOGAUS EMOCIJOS

KALBĖDAMAS APIE GAN PRASTĄ MŪŠŲ VISUOMENĖS EMOCINĘ BŪSENĄ KOLEGA SOCIOLOGAS ARTŪRAS TEREŠKINAS YRA TAIKLIAI PASTEBĖJĘS NEIGIAMĄ TĄTIEČIŲ EMOCINIŲ KAPITALĄ, KURIS TRUKDO DŽIAUGTIS GYVENIMU. UŽTAT, PAŠAK JO, DOMINUOJA PYKTIS, LIŪDESYS IR NUSIVYLIMAS.

DR. DAINIUS GENYS

VDU sociologas

Ne mažesnė bėda, sako istorikas Egidijus Aleksandravičius, kad esame pernelyg įsijautę į aukos vaidmenį, tarsi visi aplinkiniai mums būtų kažką skolingi. Susiaurinta autorefleksija neleidžia kelti klausimo, ką aš pats darau, už ką aš atsakingas? Bet netrukdo sielotis – niekas nesirūpina mano skausmais ir vargais...

Bet kuo čia dėtas sportas? – mintija skaitytojas. Giliau pamąščius norisi kliautis terapiniu sporto poveikiu individui. Kaip? Apie tai šis pasvarstymas.

Pradėkime šiek tiek iš toliau. Galbūt kam nors teko girdėti jau klasika tapusią kultūros teoretiko Johano Huižingos nukaltą žaidžiančio žmogaus (*Homo ludens*) frazę, kurią autorius pasitelkė kaip savotišką indikatorių kultūriniam savitumams išryškinti ir gerokai praplėtė žaidimo, kaip sociokultūrinės elgsenos, interpretaciją. Juk žmogaus veikla kaip žaidimas – tai ir laisvė, ir taisyklės, ir pagarba varžovui, ir, žinoma, džiaugsmas. Žvelgiant į platesnę perspektyvą tai atskleidžia individo nepriklausomybę, savarankiškumą, žaidimo sritis ir laisvanoriškai prisiimtus apribojimus, paties žaidimo funkcijas bei sampratą visuomenėje. Anot autoriaus, žaidžiantis žmogus yra itin iškalbingas visuomenės gyvenimo būdo indikatorius.

Šioje vietoje reikėtų atskirti žaidžiantį žmogų ir žaidžiančio žmogaus stebėtoją, arba, kitaip sakant, sportuojantį asmenį ir sirgalių. Mat kas tinka pirmajam, nebūtinai būdinga antrajam. Nesportuojantiesiems daug lengviau tapti priklausomiems nuo tokių stereotipų, kaip nesąžiningumas, neteisybė. Na, o užsibrėžto tikslo atkakliai siekiantieji žino, ką reiškia nesėkmė, klaida ir t.t.

Ne kartą esame kalbėję, kad sportas padeda ugdyti ne tik fizinės, tokias

Vytauto Drianginio nuotr.

kaip ištvermę, jėgą, bet ir protines savybes – ryžtingumą, atsakomybę, garbingumą, taip pat (kas šiuo atveju svarbiausia) susikaupimą, susivaldymą, atsipalaidavimą. Sportuojantis žmogus neišvengiamai priverstas apmąstyti savo vaidmenį kelyje į tikslą, dėl to jam lengviau atrasti distanciją su mus supančia aplinka.

„Sportas grūdina“ – kitados tai buvo populiarus posakis, atskleidžiantis tam tikrą nuostatą. Šiandien jo beveik negirdime, bet tai nereiškia, kad esmė nustojo prasmės. Sportas padeda pajusti kitokį tikrovės skonį, leidžiantį išvengti pernelyg supaprastintų „juoda balta“ požiūrių. Atskleisdamas gyvenimo tikrovę, sportas moko subalansuoti savo emocijas asmeniškai susiduriant su įvairiausiomis gyvenimo peripetijomis.

Kiekvienas bent kiek atkakliau siekiantis tikslo žino, kaip svarbu būti nuosekliam atėjus pasirinkimo metui ir kontroliuoti emocinę būseną. Pastaruoju metu apie tai daug kalba profesionalai. Ne veltui labai paklausi tampa sporto psichologo profesija.

ja. Visai kas kita, jei kalbėsime apie neįpareigojantį pabėgiojimą, kitaip tariant, atskirą sportinį veiksmą. Sistemingas sportavimas moko nei pernelyg nusivilti, nei kristi į euforiją. Dinamiškas sporto pasaulis gausus emocinių potyrių, kurie sukuria prielaidą gilesniam supratimui – kaip atsitiesti ir žengti pirmyn. Kad ir kaip žiūrėti, sportas ugdo asmeninę atsakomybę. Moko susigyventi su aplinkinio pasaulio patirtimi ir išsiugdyti atsakomybę už savo pasirinkimus. Populiarėjantys švietimo per sportą renginiai, kaip antai LTOK surengtas jau penktasis Olimpino švietimo forumas, liudija apie sporto edukacinį potencialą bei didėjantį šio fakto visuomenės supratimą.

Dar Pierre'as de Coubertinas minėjo: sportas gali būti kilnus ir gražus, bet lygiai taip pat jis gali būti bjaurus ir atstumiantis. Toks jau tas žaidimas – vieni linkę džiaugtis žaidimu, o kiti net ir čia įžiūrėti pasaulio neteisybę. Kad ir kaip ten būtų, norisi matyti džiaugsmingą žaidžiantį žmogų.

”
DINAMIŠKAS SPORTO PASAULIS GAUSUS EMOCINIŲ POTYRIŲ, KURIE SUKURIA PRIELAUDĄ GILESNIAM SUPRATIMUI – KAIP ATSITIESTI IR ŽENGTI PIRMYN.

Į TEKANČIOS SAULĖS ŠALĮ – IŠ SAULĖS MIESTO

LIETUVOS IMTYNININKĖS BANDĖ PRAVERTI JAU RIO DE ŽANEIRO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DURIS, TAČIAU TĄSYK NEPAVYKO. PO KETVERIŲ METŲ JOS NUSITEIKUSIOS DAR RYZTINGIAU.

LINA DAUGĖLAITĖ

Lietuvos moterų imtynių rinktinės treneriai mano, kad į Tokijo olimpines žaidynes galėtų vykti dvi merginos. „Planuojam gal ir daugiau, bet realiau – du kelialapiai“, – olimpines galimybes skaičiuoja imtynininkių treneris Aivaras Kaselis.

Be abejo, daugiausia vilčių siejama su rinktinės lydere 24-erių Danute Domikaityte, kuri tik per žingsnį nepateko į Rio de Žaneiro olimpines žaidynes – tąkart olimpinėje atrankoje jai pritrūko vienintelio taško. „Žinoma, buvo apmaudu. Bet visos nuoskaudos praėity – reikia naujas svajones įvykdyti“, – atgal nebesidairo moterų imtynių rinktinės lyderė.

O didžiausia jos stiprybė – noras. „Noriu, kovoju ir užsiimu imtynėmis – tai yra geriausias dalykas, dėl ko esu šiame sporte. Ir kodėl kartais pasiseka“, – sako ji. Šį norą kursto gyvenimo tikslas – olimpiada.

Įkandin D.Domikaitytės į Tokiją veržiasi ir 26-erių Giedrė Blekaitytė-Dargė. „Bet dar yra ir antrieji numeriai – Kamilė Gaučaitė ir Kornelija Zaicevaitė. Jos irgi bandys patekti. Kaip pavyks, matysime, dar turime šiek tiek laiko. Kamilė su Kornelija – jaunesnės kartos mergaitės, bet jos jau kabinasi lyderėms į atlapus, dalyvavo ir suaugusiųjų čempionatuose. Dabar ruošiamės Europos čempionatui. Manau, atrankose į olimpines žaidynes jos irgi startuos“, – svarsto treneris A.Kaselis.

SISTEMA ŽIAURI

Olimpinę atranką, pasakoja A.Kaselis, merginos jau pradėjo rinkdamos taškus Tarptautinės imtynių federacijos (UWW) reitingo turnyruose. Nors reitingo taškai negarantuoja tiesioginio kelialapio į Tokiją, jie svarbūs galvojant apie kovas pasaulio čempionate, kuriame jau prasidės ir olimpinių kelialapių dalybos.

„Pasaulio čempionate sportininkai yra išreitinguojami į pogrupius pagal

D.Domikaitytė

Aivaras Kaselis archyvo nuotr.

surinktus reitingo taškus. Jeigu tu reitinge esi aukštesnėje pozicijoje, vadinasi, niekada negausi priešininkės, surinkusios maksimaliai reitingo taškų, pavyzdžiui, pirmojo arba antrojo numerio pasaulyje – žiūrint, kiek taškų turi. O jeigu tu reitingo turnyruose nedalyvauji ir neturi sukaupęs taškų, tai, liaudiškai sakant, potencialiai ant meškos užlipsi“, – kuo svarbūs reitingo taškai, dėsto treneris.

Olimpinius kelialapius šiemet vyksiančiame pasaulio čempionate iškovos 1–5 vietas užėmusios sportininkės. Po to juos iškovoti bus galima dar trijuose olimpinės atrankos turnyruose, kurie vyks jau olimpiais 2020-aisiais. Juose bus būtina užimti pirmą arba antrą vietą.

„Atrankos sąlygos žiaurios, bet taip yra. Be to, reikia turėti omenyje, kad sportininkės iš neolimpinių svorio

kategorių sueina į olimpines. Taigi iš dviejų svorio kategorių susikoncentruojama į vieną olimpinę“, – atkreipia dėmesį A.Kaselis.

Šių metų pasaulio čempionatas rudenį vyks Kazachstano sostinėje Astanoje. Kur bus olimpiniai atrankos turnyrai, kol kas dar neaišku. Paskutinis bus rengiamas likus mėnesiui ar porai iki žaidynių. Tad, pasak A.Kaselio, jeigu jame reikėtų dalyvauti, pasirošimo žaidynėms planas būtų labai iškraipytas: „Lyg turi į olimpines žaidynes susitelkti, bet dar kelialapį privalai laimėti. Sudėtinga. Yra ką veikti.“

Europos čempionatas lenktynėse dėl olimpinių kelialapių nieko nelemia. Šių metų pirmenybėse, kurios balandį vyks Rumunijoje, bus dalijami kelialapiai į Europos žaidynes Minske. „Mūsų didžiausi tikslai – pasaulio čempionate, o Europos čempionate

būtų puiku, jeigu merginos patektų į penketukus ar kokį medalį užsika-
bintų. Norisi ir kelialapių į Europos
žaidynes“, – artimiausius tikslus dė-
sto treneris. Norint dalyvauti Europos
žaidynėse, priklausomai nuo svorio
kategorijos čempionate reikės patekti
tarp 13 ar 14 stipriausiųjų.

JAUČIASI PATOGIAI

Tarptautinė imtynių federacija po
Rio olimpinų žaidynių dar kartą per-
žiūrėjo svorio kategorijas, nes, pasak
A.Kaselio, po kiekvienų žaidynių
įvyksta svorio kategorijų korekcijos,
kartais kilogramas pridodamas, kar-
tais atimamas.

Tad šiandien D.Domikaitytė priklauso
svorio kategorijos iki 68 kg, G.Blekai-
tytė-Dargė – iki 62 kg atstovėms.

„Su Danute prieš porą metų ekspe-
rimentavome – ir sumažinti, ir padidinti
svorio kategorijas bandėme, bet
šiandien jos 68 kg svorio kategorija
yra olimpinė ir ji čia labai patogia
jaučiasi. Be to, nematome priešin-
kių, kurių ji negalėtų nugalėti. Danutė
laimi ir prieš pasaulio čempiones, ir
prieš Europos. Tai toks žmogus, kurio
ir pagal metus, ir pagal stažą tikimy-
bės didžiausias“, – rinktinės lyderės
galimybes vertina treneris.

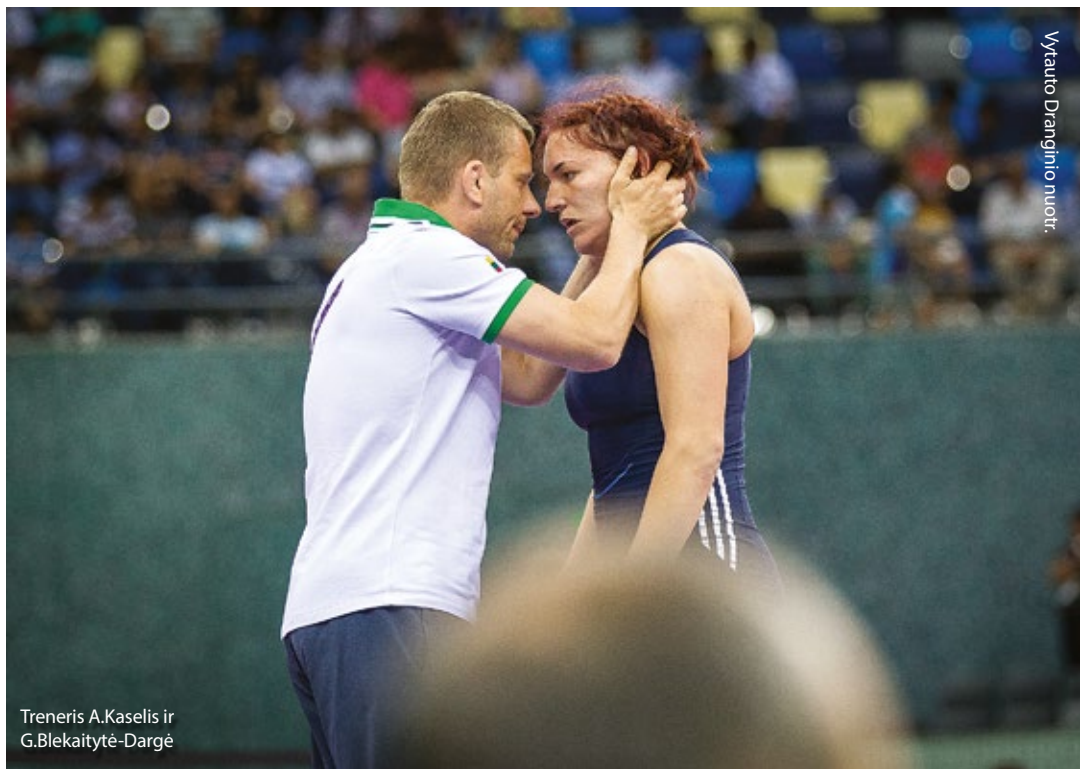
KELIAS DUOBĖTAS

Nors ketverių metų olimpinis ciklas
dar nebaigtas, jau nueitas kelias, pa-
sak A.Kaselio, buvo pakankamai duo-
bėtas. „Buvo negalavimų, pasaulio
čempionatuose pasirodėme silpnai.
Iš praėjusių metų UWW turnyrų grįž-
davome jau ir su medaliais – kalbu apie
mūsų lyderę, o pasaulio čempionate
dėl tam tikrų medicininių ir asmeninių
priežasčių sportinė forma jau buvo
prasta. Nenumatyti dalykai. Paskui
tenka bandyti grįžti į formą ir kovoti iš
naujo. Bet didelio meistriškumo kelias
lygus nebūna, kad ir kokią sporto šaką
paimtum“, – sako treneris.

D.Domikaitytė per šį olimpinį ciklą
galutinai atsisveikino su jaunimo am-
žiaus grupe ir perėjo į suaugusiųjų
sportą. Perėjimas nebuvo lengvas,
nors su tomis sportininkėmis, su
kuriomis susitiko suaugusiųjų var-
žybose, lietuvė ne kartą kovojo dar
būdamą jaunimo amžiaus – treneriai
ją tam ruošė.

„Bet visos nori laimėti. Aš irgi. Visos
kovoja. Toks sportas“, – nedaugžo-
džiauja imtynininkė. Ji prisipažįsta,
kad kartais po alinančių treniruočių,
o kai kada ir po varžybų treneriams
tenka jai šluostyti ašaras.

„Treneriai – tiek Aivaras Kaselis, tiek
Andrius Stočkus man kaip tėvai,
mamos, broliai. Į šiaulius atvykau

Treneris A.Kaselis ir
G.Blekaitytė-Dargė

2009-aisiais, jie mane dažniau maty-
davo nei tikroji mano šeima. Jie yra
visko matę, viską žino, pažįsta mane.
Galiu jiems bet ką pasakyti, nes jie
visada bus šalia. Jie man kaip šeimos
nariai“, – atvirauja sportininkė.

ELITĄ ČIUPINĖJA ŠVEDIJOJE

Jau dveji metai, kai Lietuvos moterų
imtynių rinktinė važiuoja į Švedijoje
vykstantį „Klippan Lady Open“ turny-
rą. Tuo metu visada rengiama ir tarp-
tautinė stovykla.

Kuo ypatingas šis turnyras? Ogi tuo,
kad į jį susirenka moterų imtynių
elitas. „Švedijoje mes galime pačiu-
pinėti kanadietes ir japonės, kurios
yra mūsų sporto šakos lyderės. Jos
mažai kur važiuoja, mažai rodo, bet
yra keletas turnyrų, į kuriuos atvyksta
būtent pirmieji jų numeriai. Šiose
šalyse yra daug pajėgių sportininkių,
tad kuri dalyvaus čempionate, nu-
spėti sunku. Jos labai konkuruoja tarpusavyje.
O Švedijoje mes jas visada
randame. Dėl to ir važiuojame“, – pa-
aiškina A.Kaselis.

O stovykla paremta kovų praktika.
„Tai jėgų išbandymas su visu pasau-
liu. Sportininkės susigromia iš esmės
su visomis savo svorio kategorijos
partnerėmis po keletą kartų. Pamatai
klaidas, kur dar reikia padirbėti, kur
atsilikame, pamatai, kur lenkiame“, –
apie naujas patirtis pasakoja treneris.

„Stovykla daug duoda, nes susirenka
pasaulio elitas ir gauni progą pasitik-
rinti jėgas su sportininkėmis, kurios
yra iškovojuosios titulu, kurios jau olim-
piadoje yra laimėjusios medalių“, –
treneriui antrina D.Domikaitytė.

RITUALAS

Ruošdamasi svarbiausioms ko-
voms D.Domikaitytė prakaitą lieja
ne tik ant imtynių kilimo. Neats-
kiriama jos treniruočių dalis – psi-
chologinis pasiruošimas. Treneris
A.Stočkus veda paskaitas, su juo
sportininkės gali pasikonsultuoti
ir asmeniškai. „Tai neatsiejama
treniruočių dalis, nes turi ugdyti
save ir iš vidaus. Psichologinis
nusiteikimas, pratimai prieš kovą,
ką daryti, kad nusiramintum – tai
labai svarbu. Gali būti techniškai
ir fiziškai gerai pasiruošusi, bet
jeigu jaudulys bus didesnis už
tavo pasiruošimą, rezultatas bus
nulinis“, – įsitikinusi imtynininkė.
Būna, kad treneriai padeda nusi-
teikti kovai, būna, kad prieš kovą
jai norisi pabūti vienai: „Žinot, mes
moterys – pagal nuotaiką. Kartais
reikia vienai pabūti. Tada pati sau
stengiuosi priminti, kas buvo treni-
ruočių metu.“

Beje, prieš kovą Danutė turi savo ri-
tualą. Triko ji visada pasikabina ant
pakabos, imtynių batai būna padėti
tam tikroje vietoje, kad ji juos ma-
tytų. Prieš varžybas ji palenda po
šaltu dušu.

Kiti metai D.Domikaitytei svarbūs
ne tik dėl olimpinų žaidynių, į ku-
rias bandys patekti. Kitąmet Šiaulių
universiteto kūno kultūros ma-
gistrantė sieks baigti mokslus. „Po
sportinės karjeros norėsiu perduoti
savo žinias jaunoms sportininkėms“,
– prasitaria D.Domikaitytė, artimą ir
tolimesnę savo ateitį siejanti su mo-
terų imtynėmis. ■

”
**JEIGU REITINGO
TURNYRUOSE
NEDALYVAUJI IR
NETURI TAŠKŲ,
TAI, LIAUDIŠKAI
SAKANT,
POTENCIALIAI
ANT MEŠKOS
UŽLIPSI.**

AIVARAS KASELIS

STIPRYBĖ – OLIMPINIO UGDYMO VEIKLA

Į VDU ŠVIETIMO AKADEMIJOS AUDITORIJĄ PER LIETUVOS OLIMPINĖS AKADEMIJOS (LOA) ATASKAITOS SUVAŽIAVIMĄ ATVYKO 64 DELEGATAI IŠ 122 ASOCIACIJAI PRIKLAUSANČIŲ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Alfredo Pliadžio nuotr.

Suvažiavimo dalyviai

Delegatus pasveikino Seimo narys, Lietuvos sveikuolių sąjungos garbės prezidentas Dainius Kepenis, o sveikinimus atsiuntė Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas bei Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos kancleris Tomas Daukantas.

NAUJI AKADEMIKAI

Prieš 2018 m. darbų aptarimą ir įvertinimą už ilgametę veiklą, nuopelnus mokslui ir olimpiniam sąjūdžiui LOA akademikų vardai buvo suteikti Algimantui Gudiškiui – ilgamečiam LOA nariui, 2011-aisiais tapusiam garbės nariu, dekanui, dabartiniam Lietuvos tautinio olimpinio komiteto patarėjui, daugelį metų vadovavusiam LTOK švietimo direkcijai, ir prof. Audroniui Vilku – buvusiam ilgamečiam Lietuvos edukologijos universiteto Gamtos mokslų, Sporto ir sveikatos fakultetų dekanui, Kūno kultūros teorijos ir metodikos katedros vedėjui, Senato pirmininkui.

Jiems buvo įteiktas LOA akademikų žymuo, liudijimas ir regalijos. A.Gudiškis padėkojo už tokį įvertinimą, pasidžiaugė, kad su olimpinio sąjūdžio puoselėtoais jau 30 metų dir-

ba kartu. „Mums didelė laimė, kad likimas leido prisiliesti prie olimpinių idealų ir žmones ugdyti olimpine dvasia. Tie 30 metų prabėgo labai greitai, išaugo olimpinio ugdymo projektai, atsirado daug naujų – tai mūsų visų bendras darbas ir jo vaisiai“, – sakė A.Gudiškis.

Prof. A.Vilkas svariai prisidėjo prie Lietuvos pedagogų, mokslininkų, kvalifikuotų mūsų šalies kūno kultūros ir sporto specialistų, prie didelio meistriškumo sportininkų, olimpiečių rengimo, jų mokymo, studentų ir visuomenės fizinio aktyvumo skatinimo. Profesoriaus veikla buvo ypač vertinga, rengiant kvalifikuotus Lietuvos kūno kultūros ir sporto specialistus. Jis ir dabar aktyviai dalyvauja įvairiose kūno kultūros, sporto mokslo, olimpinio švietimo programose.

„Laikas nenumaldomai bėga ir tame laike einame įvairiais keliais, sutinkame daug mus lydinių žmonių, su kuriais tenka dirbti, bendrauti. Manęs kartais paklausia, ar aš viską padariau. Prisipažinsiu: ne viską. Man Olimpinės akademijos akademiko vardas buvo netikėtas, tačiau visi kartu siekiame vieno tikslo ir tikiu, kad

dar kažką gero padarysime“, – sakė A.Vilkas.

NUMATYTI DARBAI ATLIKTI

Suvažiavime buvo aptarta 2018 m. LOA veikla ir šių metų veiklos gairės. Pranešimą skaitęs LOA prezidentas dr. Artūras Poviliūnas pasidžiaugė, kad visi numatyti darbai buvo atlikti. Ypač aktyviai dalyvauta projekte „Olimpinio ugdymo veikla“. Pranešėjas išskyrė LOA tarybos narės prof. Astos Šarkauskienės veiklą, atstovaujant akademijai užsienyje ir organizuojant planuotus renginius Klaipėdos universitete.

„Išskirtinai pabrėžčiau ir puikų atstovavimą Europos olimpinių akademijų asociacijos steigiamojoje sesijoje, tarptautiniame moksliniame kongrese Minske, tarptautinėje konferencijoje Maskvoje. Klaipėdos universitete buvo įdomiai surengta tarptautinė fizinio aktyvumo vasaros mokykla „Summer school“, sėkmės sulaukė keturių dienų jaunimo stovykla „Olimpinės vertybės studentų gyvenime“, kurioje dalyvavo olimpinėmis vertybėmis besidomintys studentai iš devynių Lietuvos aukštųjų mokyklų.

Vyko dėmesio verta respublikinė mokslinė praktinė konferencija „Olimpinių vertybių interiorizacija“, LOA sesija „Sportininkas – pavyzdys kitiems“, treneriams skirtas seminaras „Olimpinis ugdymas neformaliajame švietime“, mokslinė konferencija „Puoselėti lūkesčiai ir viltys sporte atgavus nepriklausomybę“, – vardijo A.Poviliūnas.

Pagal planą pavyko visi devyni jaunimo ir LOA direktorato vizitai į Graikiją, į Tarptautinės olimpinės akademijos sesijas. Bendrauta ir virtualiai su kolegomis bei partneriais iš Azerbaidžano, Ukrainos, Latvijos, Vokietijos olimpinių akademijų.

Buvo ir neplanuotų naujovių. Viena ryškiausių – LOA pasirašytos bendradarbiavimo sutartys su Lietuvos

mokslų akademija, Mokslininkų sąjunga ir Vytauto Didžiojo universitetu. Pasirašiusios sutartį organizacijos įsipareigoja kviesti savo partnerių atstovus dalyvauti organizuojamos konferencijose, seminaruose, keistis informacija apie naujausius mokslų laimėjimus sporto ir sveikos gyvensenos srityse, mokslų konferencijose sudaryti galimybes pristatyti naujausius mokslinių tyrimų rezultatus, bendradarbiauti organizuojant ir įgyvendinant bendrus mokslų projektus olimpinio švietimo, olimpinio sporto, sveikos gyvensenos ir kitose srityse.

LOA prezidentas paminėjo, kokias svarbiausias problemas šiuo metu reikia spręsti, ir pabrėžė, kad jos dažniausiai ne tik nuo akademijos bendruomenės priklauso. Tai Sporto enciklopedijos, projekto „Olimpinis kelias“ tęstinumas, žurnalo „Sporto mokslas“ leidyba ir kiti projektai, kurie pirmiausia susiję su finansavimu, organizaciniais klausimais.

„Bet rankų nenuleidžiame. Šiais metais minėsime LOA 30-metį, todėl noriu padėkoti Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovams už jų supratimą vertinant LOA veiklą, suteikiamą finansinę paramą ir palankumą. Dėkoju ir Lietuvos olimpiečių asociacijai, Lietuvos sporto federacijų sąjungai, Kūno kultūros ir sporto departamentui už glaudų bendradarbiavimą. Mūsų laukia nelengvi darbai, rimti iššūkiai, tačiau esu tvirtai įsitikinęs, kad su darbščia mūsų komanda įveiksime visas kliūtis“, – sakė LOA prezidentas.

PATVIRTINO ATASKAITAS

LOA revizijos komisijos pranešimą perskaitė LOA revizijos komisijos narė Asta Budreikaitė, su 2018 m. akademijos biudžeto vykdymo apyskaita ir 2019 m. biudžetu supažindino LOA išdininkė Daiva Majauskienė, su 2019 m. veiklos planu – LOA viceprezidentas prof. Algirdas Raslanas. Vėliau suvažiavimo dalyviai patvirtino šias ataskaitas.

LOA veiklos planą sudaro penkios dalys: organizacinė, olimpinio ugdymo ir sporto mokslų veikla, informacinė sklaida, tarptautiniai ryšiai ir finansinė ūkinė veikla.

LOA viceprezidentas kaip vieną svarbesnių šių metų renginių paminėjo dvyliką tarptautinę Baltijos šalių sporto mokslų konferenciją, kuri balandžio 25–26 d. vyks Vilniuje.

„Mūsų pati stipriausia – olimpinio ugdymo veikla. Klaipėdoje bus surengta mokslinė praktinė konferencija kūno kultūros mokytojams, bus

Naujuosius akademikus A.Vilką ir A.Gudiškį sveikino gražuolės studentės

LOA pasirašė bendradarbiavimo sutartį su Vytauto Didžiojo universitetu (iš kairės): A.Raslanas, A.Poviliūnas, VDU rektorius J.Augutis

atliekamas mokslinis tyrimas apie mokinių olimpinio vertybių ugdymą, vyks ikimokyklinių įstaigų piešinių konkursas „Mes sportuojame“, apvaliojo stalo diskusija studentams. Labai plečiasi Trečiojo amžiaus universitetų judėjimas Lietuvoje. Sveikatinimo klausimais skaičiau pranešimus šešiuose rajonuose, susirinko daug žmonių, kuriems rūpi sveikatos reikalai“, – pasakojo A.Raslanas.

Pranešėjas akcentavo, kad gana sudėtingą laikmetį išgyvena sporto mokslų veikla. Pasak jo, kai aukštųjų mokyklų kūno kultūros katedros perėjo prie kito valdymo modelio, sporto mokslas pamažu prarado savo reikšmę.

KLAIPĖDOJE – STOVYKLA

Diskusijose kalbėjusi klaipėdietė prof. dr. A.Šarkauskienė pasidalijo savo įspūdžiais iš Klaipėdos universitete surengtos tarptautinės fizinio aktyvumo vasaros mokyklos „Summer school“. Ji vyksta kasmet rugsėjo mėnesį, dažniausiai Lenkijoje, Latvijoje, Ispanijoje, o praėjusiais

metais, padedant Lietuvos olimpinei akademijai, pirmą kartą buvo surengta Klaipėdoje.

„Renginys truko visą savaitę. Jame dalyvavo Latvijos, Lenkijos, Ispanijos, Bulgarijos ir Lietuvos universitetų dėstytojų ir studentų komandos. Vasaros mokykla prasidėjo konferencija, o kitomis dienomis sporto salėje ir paplūdimyje vyko praktiniai užsiėmimai. Kita vasaros mokykla numatyta Lenkijoje“, – informavo A.Šarkauskienė.

Ji kalbėjo ir apie praėjusiais metais įkurtą Europos olimpinę akademiją, kurios steigiamojoje sesijoje dalyvavo.

„Visoms nacionalinėms organizacijoms, taigi ir mums, lyg švyturiai šviečia ir veiklos kryptis nurodo Tarptautinė olimpinė akademija bei neseniai įkurta Europos olimpinė akademija. Bendradarbiaudami su Europos olimpine akademija, keisdami idėjomis geriau įgyvendinsime tas veiklas, kurias esame numatę“, – įsitikinusi A.Šarkauskienė.

15 AKADEMIKŲ

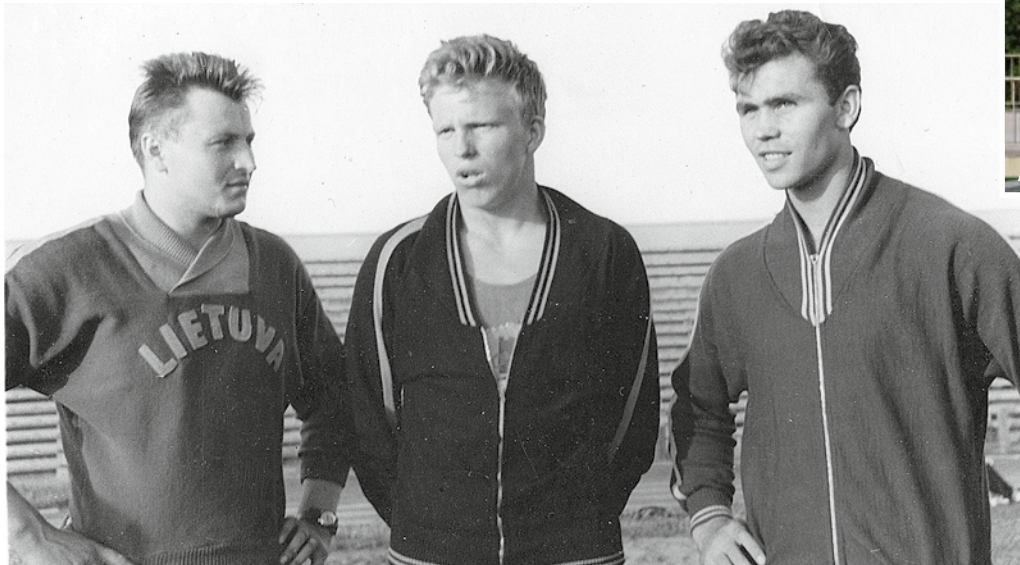
LOA akademikų vardai suteikti: Janiui Grinbergui, Artūriui Poviliūnui ir Stanislavui Stonkui (2005 m.), Povilui Petriui Karobliui ir Kęstui Miškinui (2006 m.), Valdui Adamkui (2008 m.), Algirdui Gaižučiui (2009 m.), Česlovui Garbaliauskui (2010 m.), Marijonai Barkauskaitei (2012 m.), Jonui Petriui Jankauskui, Povilui Tamošauskui, Valierui Jasiūnui ir Algiui Daumantui (2014 m.), Algimantui Gudiškiui, Audroniui Vilkui (2019 m.).

OLIMPINĖ SVAJONĖ SUDAUŽĖ REŽIMAS

„OLIMPINĖS PANORAMOS“ SKAITYTOJAMS PRISTATOME SPECIALIU PRIZU APDOVANOTĄ PANEVĖŽIO RAJONO RAGUVOS GIMNAZIJOS MOKINĖS AUGUSTĖS KIELAITĖS RAŠINĮ APIE VIENĄ IŠKILIAUSIŲ LIETUVOS DISKO METIKŲ, BUVUSĮ TREMTINĮ ALGIMANTĄ BALTUŠNIKĄ.

AUGUSTĖ KIELAITĖ

LTOK archyvo nuotr.

Garsūs Lietuvos metikai (iš kairės): A.Baltušnikas, V.Jaras ir A.Varanauskas

Šiais laikais, kai technologijos valdo beveik kiekvieną žmogaus gyvenimo sritį, kai jaunimas nebeįsivaizduoja savo dienos be mobiliųjų telefonų, kai sportuoti, rodoms, neberekia, nes mūsų savijautą gali koreguoti įvairios programėlės, išmanieji laikrodžiai, o išvaizdą pakeisti plastinės operacijos, žmonės dažnai pamiršta tikrąją sporto galią, jo magiją. Daug mano amžiaus paauglių nespourtuoja, nes tingi, neturi valios siekti rezultatų. Tada norisi prisiminti žmones, kurių gyvenimo istorijos vertos ne tik moksleiviško rašinio, bet ir solidžių knygų. Vienas tokių žmonių – mano kraštiečio Algimantas Baltušnikas, buvęs garsus atletas, pasižymėjęs ryžtingumu ir stipria valia.

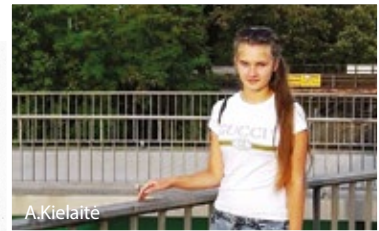
Jis kartu su savo tėvu buvo ištremtas į Buriatiją. Ten pradėjo sportuoti, jam pavyko pasiekti didelių laimėjimų. Tremtyje daug žmonių neatlaikė bado, šalčio mirdavo, o Algimantas, nepaisant visų nepriteklių ir sunkumų, dar sugebėjo sportuoti! Tai mane labai sužavėjo, paskatino artimiausią susipažinti su jo gyvenimo istorija.

Grįžęs iš tremties A.Baltušnikas baigė Kūno kultūros institutą, dėstė Kauno aukštesniojoje technikos mokykloje, dirbo treneriu. Algimantas buvo garsus disko metikas: penkis kartus Lietuvos, tris – SSRS čempionas, Lietuvos ir SSRS rekordininkas. 1961 m. jis diską nuskraidino 57 m 93 cm.

„Ūkininkų Baltušnikų šeima gyveno Panevėžio apskrities Raguvos valsčiaus Vėžiškių kaime. Petro ir Eleonoros Baltušnikų šeimoje buvo dešimt vaikų, užaugo aštuoni: sūnūs Povilas, Jonas, Liudvikas, Kazys, dukros Salomėja, Marijona, Rožė, Elena. Tvarkingi, religingi tėvai nuo mažens vaikus pratino prie darbų. Sūnūs buvo darbštūs, negėrė, nerūkė. Dukterys padėdavo dirbti ūkio darbus. Ūkį turėjo paveldėti jauniausias sūnus Liudvikas. Šeima buvo žmonių gerbiama. Tėvas mirė 1944 m., motinai teko vienai auginti gausią šeimą.

Kazys, Jonas ir Liudvikas Baltušnikai, būsimoji Vyčio apygardos partizanai, mokėsi Raguvoje, vėliau tarnavo Lietuvos kariuomenėje, gavo puskarininkių laipsnius. Aukšti, gražiai nauję jie buvo skiriami garbės sargybiniais. Visi trys, baigę Karo policijos mokyklą Kaune, saugojo valstybinės reikšmės pastatus, Prezidento rūmus. Vėliau Jonas Baltušnikas buvo paskirtas Raguvos policijos nuovados viršininku. Išbuvo juo kelerius metus. Kazys Baltušnikas tarnavo pasienio apsaugoje Klaipėdos krašte.

1944 m. prasidėjusi antroji sovietinė okupacija sujaukė šeimos gyvenimą. 1944 m. rudenį trys broliai Baltušnikai – Kazys, Jonas ir Liudvikas – įstojo į partizanų gretas.“ (Perspausdinta iš E.Markuckytės, D.Pilkauko straipsnio „Partizanai broliai Baltušni-

A.Kielaitė

RAŠINIAI

LAUREATAI

Dvyliktojo Lietuvos mokinių rašinių konkurso tema – „Nuo mažo takelio į didįjį olimpinį kelią“. Jame dalyvavo daugiau nei 140 įvairaus amžiaus jaunųjų literatų ir jų pagalbininkų mokytojų iš visos Lietuvos.

Konkursas, kurį rengia LTOK Kauno apskrities taryba, Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centras, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacija ir Lietuvos sporto muziejus, buvo skirtas Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimo 30-mečiui ir iškiliausiems Lietuvos sportininkams atminti. Komisija gavo 95 rašinius (kai kuriuos rašė du ir daugiau mokinių).

Specialiu prizu apdovanotas Panevėžio rajono Raguvos gimnazijos 1G (9 kl.) mokinė Augustė Kielaitė rašinyje apie vieną iškiliausių Lietuvos disko metikų, buvusį tremtinį Algimantą Baltušniką.

Atskirų amžiaus grupių laureatais tapo: pirmosios grupės (5–6 kl.) – Gabrielius Gerulis (6 kl., Panevėžio „Žemynos“ progimnazija), antrosios (7–8 kl.) – Rokas Šimukauskas (8 kl., Panevėžio Kazimiero Paltaroko gimnazija), trečiosios – Gabija Matkutė (10 kl., Kėdainių Šviesioji gimnazija), ketvirtosios (11–12 kl.) – Austėja Makarevičiūtė (12 kl., Pakruojo Linkuvos gimnazija).

kai“, publikuoto laikraštyje „Respublika“, 2013 m. rugsėjo 21 d.).

Iš pradžių broliai buvo Vienuolio būryje, kuriam vadovavo Jonas Baltušnikas.

Kazys Baltušnikas-Jupiteris žuvo 1946 m. vasario 18 d. Jo kūnas ilsisi bendrame partizanų kape Raguvoje. Jonas Baltušnikas-Vienuoelis 1949 m. balandžio 20 d. buvo paskirtas Krikštaponio rinktinės vadu. Tapo vienu garsiausių Vyčio apygardos partizanų vadų. Tvarkė žuvusių partizanų sąsiuvinį. Deja, likimas ir jam nebuvo gailestingas. Žuvo 1949 m. liepos 31 d. Šilų miške kartu su apygardos štabo pareigūnais Jonu Tumšiu-Kytru ir Kostu Tvaska-Rugeliu. Partizanai palaidoti Šapio kaimo kapinėse. 1994 m. liepos 30 d. šeimos rūpesčiu Šilų miške buvo atstatytas bunkeris.

Jauniausias iš brolių Liudvikas Baltušnikas-Meška buvo A.Vaičekonio-Šermukšnio būrio partizanas. Žuvo 1949 m. liepos 26 d. Palaidotas Tumagalio kapinėse, Budrionių kaime.

Partizanų Baltušnikų brolio Povilo, garsiojo disko metiko Algimanto Baltušniko tėvo, šeimos sovietinės represijos taip pat neaplenkė.

„Povilas Baltušnikas gimė 1897 m. 1922–1928 m. buvo Raguvos viršaitis. 1933 m. vedė Mariją Kuncaitę. Iš dvarininko Bernatonio nusipirko 20 ha žemės ir persikėlė gyventi į Survilikiškio vienkiemį. Jų šeimoje užaugo dukros Eleonora, Nijolė ir sūnus Algimantas. 1948 m. Povilas su sūnumi Algimantu buvo ištremti į Buriatiją-Mongoliją. Dukras Eleonorą ir Nijolę nuo ištremimo išgelbėjo Vaclovas Kizys. Jos ir partizanų sesuo Elena Baltušnikaitė slapstėsi, nešdavo partizanams maistą, vaistus. 1952 m., gavusios sovietinės valdžios leidimą, abi dukros išvažiavo pas tėvus, tremtyje dirbusius miškų pramonės ūkyje. Darbštūs lietuviai ten išgyveno, 1956 m. grįžo į Lietuvą.

Algimantas Baltušnikas gimė 1934 m. rugsėjo 5 d. Mokėsi Raguvos mokykloje. 1948 m. kartu su tėvu buvo ištremtas į Buriatiją-Mongoliją, į Zaigravevsko miškų ūkį. Ten pagarsėjo dideliais sporto laimėjimais. Grįžęs iš tremties, baigė Kauno kūno kultūros institutą, dėstė Kauno aukštesniojoje technikos mokykloje.“ (Citata iš ten pat).

Nors tapo SSRS čempionu ir rekordininku, jo, kaip buvusio tremtinio, sovietų valdžia neišleisdavo į tarptautines varžybas užsienyje. 1960 m. Maskvoje laimėjęs atrankos turnyrą į Romos olimpinės žaidynės jis taip ir neišvyko. Ten trečią vietą užėmęs amerikietis diską numetė 57 m 16 cm. Taigi A.Baltušnikas realiai galėjo kovoti dėl medalio.

Panašiai nutiko ir 1964-aisiais prieš Tokijo olimpinės žaidynės. Po Vladivostoke vykusios paskutinės prieš olimpiadą metikų stovyklos ietininė Birutė Kalėdienė ir rutulininkas Adolfas Varanauskas į Tokijo olimpinės žaidynės išvyko, o A.Baltušnikui vėl teko grįžti namo. Olimpinių svajonė neišsipildė, ją sudaužė žiaurus režimas.

Vis dėlto tarptautinėse varžybose jam teko dalyvauti, tiesa, Maskvoje. SSRS ir VFR lengvaatlečių mače (1959 m.) jis užėmė antrą vietą, o SSRS ir JAV mače (1963 m.) liko trečias.

Nei tremties sunkumai, nei sovietinis režimas A.Bal-

Konkurso laureatai, jų mokytojai ir Lietuvos sporto muziejaus direktorius P.Majauskas (dešinėje)

tušniko nepalaužė. Jis slapta lankė, o vėliau sutvarkė dėdės Jono Baltušniko-Vienuolio kapą, 1994 m. atstatė Vienuolio (Krikštaponio rinktinės) bunkerį Šilų miške.

Tai man labai svarbu, nes gyvenu Šiluose, netoli to miško. Kai dar lankiau pradines klases, mes, gamtininkų būrelio nariai, eidavome į mišką prie bunkerio, būdavo labai įdomu. Vienuolio bunkeris Algimanto dėka tebėra tame miške ir šiandien.

Mūsų krašte, 105-ajame Baltijos kelio kilometre, 1989 m. pastatytas kopylstulpis, skirtas 1940–1941 m. nuo rudojo ir raudonojo teroro žuvusiems sportininkams atminti. Čia pasodintoje ažuolų giraitėje vyksta bėgikų susitikimai, jų pagerbimas bei palydos, sporto varžybos, meno saviveiklos pasirodymai. Ši Kauno sportininkų ir mūsų, Šilų bendruomenės, draugystė tęsiasi jau daugelį metų. Šiuose renginiuose yra dalyvavę ir A.Baltušnikas.

Aš esu penkiolikmetė Šilų miestelio paauglė. Nuo mažens žinau savo krašto istoriją ir dalyvauju visuose Baltijos kelio renginiuose. Mane žavi neblėstantis sportininkų veteranų entuziazmas, trykstantis optimizmas, kilnus siekis išsaugoti prisiminimus, juos perduoti iš kartos į kartą. Prie Baltijos kelio augančiame ažuolyne, kuriame po savo ažuoliuką yra pasodinęs ne vienas žinomas Lietuvos politikas ar sporto žmogus – Algimantas Baltušnikas, Romualdas Ozolas, Pranas Majauskas ir kt., auga ir mano šeimos pasodintas ažuoliukas.

Džiaugiuosi, kad legendinį Lietuvos atletą A.Baltušniką esu mačiusi gyvą. Domėdamasi A.Baltušniko ir jo artimųjų gyvenimo istorijomis, rinkdama medžiagą šiam rašiniui, jaučiau didelę pagarbą tiems daug vargo ir kančių patyrusiems Lietuvos patriotams. A.Baltušniko pavyzdys mane įkvėpė siekti savo tikslų, suteikė motyvacijos sportuoti. Manau, visi Lietuvos mokiniai turėtų daugiau žinoti apie šį ypatingą žmogų.

Na, o Šilų bendruomenės susitikimai su garsiais Kauno sporto žmonėmis mums, mokiniams, yra gyvos istorijos pamokos, galimybė išgirsti prisiminimus apie istorinius įvykius, pilietiškumo mokytis ne iš vadovėlių. Neabejoju, kad ir vyresniajai kartai įdomu susitikti ir pabendrauti su jaunimu. ■

”
**NEI TREMTIES
SUNKUMAI,
NEI SOVIETINIS
REŽIMAS
ALGIMANTO
BALTUŠNIKO
NEPALAUŽĖ. JIS
SLAPTA LANKĖ, O
VĒLIAU SUTVARKĖ
DĒDĒS JONO
BALTUŠNIKO-
VIENUOLIO KAPĄ,
1994 M. ATSTATĖ
VIENUOLIO
(KRIKŠTAPONIO
RINKTINĒS)
BUNKERĮ ŠILŲ
MIŠKE.**

Konferencijos dalyviai

LTOK archyvo nuotr.

TARĖSI IR ĮTEIKĖ PRIZUS

KOVO 5 D. KAUNE SURENGTOJE KONFERENCIJOJE „SPORTININKŲ UGDYMO CENTRŲ REALYBĖ IR IŠŠŪKIAI VYKSTANČIŲ PROCESŲ ĮTAKOJE“ AKTUALIUS KLAUSIMUS APTARĖ LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ SPORTININKŲ UGDYMO CENTRŲ VADOVAI.

ARVYDAS SAPKA

Konferencijoje dalyvavo Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė ir generalinis sekretorius Valentinas Paketūras, KKSD vyresnioji patarėja, atliekanti generalinio direktoriaus funkcijas, Kornelija Tiesnesytė, Lietuvos savivaldybių asociacijos patarėjas švietimo ir kultūros klausimais Jonas Mickus, Nacionalinės sportininkų asociacijos prezidentas Justinas Kinderis ir kiti svečiai.

Konferencijos dalyvius pasveikino K.Smironovas, K.Tiesnesytė, D.Gudžinevičiūtė.

Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Mokymosi visą gyvenimą departamento patarėjas Rolandas Zuoza pristatė naująjį Kūno kultūros ir sporto įstatymą.

Lietuvos sporto universiteto rektorė doc. dr. Diana Rėklaitienė supažin-

dino su Lietuvos sporto universiteto sporto specialistų rengimo tendencijomis ir perspektyvomis. To paties universiteto lektorė Aida Gaižauskienė kalbėjo apie vaikų skatinimą sportuoti. Žinomas mentorius ir lektorius Saulius Alksnis šnekėjo apie Y ir Z kartas sporte, darbą su jaunimu.

Konferencijoje apdovanoti geriausi 2018 m. Lietuvos sportininkų ugdymo centrų nominacijų laimėtojai: Metų sportininkė (1999 m. gimimo ir jaunesnės) – Vilniaus sporto centro plaukikė Kotryna Teterėvkova (tren. Michailas Romanovskis), Metų sportininkas (1999 m. gimimo ir jaunesni) – Vilniaus sporto centro plaukikas Arijus Pavlidis (tren. Vygas Banys ir Ela Pavinskienė), Metų mokyklos individualių sporto šakų merginų komanda – Šiaulių sporto centro „Atžalynas“ kanojininkės Evelina Serafinaitė ir Gabrielė Čerepokaitė (tren. Pranciškus Gadeikis, Pe-

D.Gudžinevičiūtė ir M.Jukonis

tras Kairys, Artūras Navickas), Metų mokyklos individualių sporto šakų vaikinių komanda – Kauno plaukimo mokyklos 4x100 m plaukimo estafetė Gytis Stankevičius (tren. Eduardas Belevičius), Eimantas Milius (tren. Rasa Mažutaitienė), Paulius Martinkėnas, Tomas Sungaila (tren. Giedrius Martinionis), Metų mokyklos sporto žaidimų komandos – Vilniaus krepšinio mokyklos merginų (tren. Živilė Mikalaukaitė) ir vaikinių (tren. Edvinas Justa) ekipos, Metų sportininkų ugdymo centro sporto renginys – Utenos daugiaviečio sporto centro organizuotos XXVI tarptautinės daugiadienės dviračių sporto lenktynės, skirtos nusipelnusiam dviračių sporto treneriui, sporto meistriui Mykolui Veršilai atminti, Metų vadovas – Vilniaus sporto centro direktorius Marius Jukonis. Apdovanojimus įteikė LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė.

POŠĖDIS

POZICIJA, ŠVIETIMAS, PINIGAI

Kovo 20 d. vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jame buvo aptarti Olimpines dienas ir Olimpino švietimo forumo klausimai, pristatytas Lietuvos olimpičių komandinių sporto žaidimų federacijų finansavimas, papildytas 2018–2019 m. Lietuvos olimpinės pamainos sportininkų sąrašas, įtvirtinta LTOK pozicija dėl smurto, prievartos ar seksualinio priekabiavimo sporte.

Būtent pastarosios problemos aptarimu prasidėjo posėdis. „Šia tema kalbama daug, apie tai tylėti negalima. Lietuvos tautinis olimpinis komitetas smurto, prievartos ir seksualinio priekabiavimo, kitų panašių atvejų griežtai netoleruoja. Mūsų pozicija griežta, tokia pati kaip ir Tarptautinio olimpinio komiteto. Prašau, kad sporto bendruomenė būtų budri, atkreiptų dėmesį ne tik į skundus po fakto, bet ir kasdienybėje, darbe, reaguotų, dirbtų prevenciškai. Akcentuojame šias temas LTOK renginiuose, raginame apie tai kalbėti, diskutuoti, nenuleisti negirdomis“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Pasak jos, artimiausiu metu LTOK pateiks tam tikras šių problemų sprendimų prevencines gaires.

Priimtas siūlymas suspenduoti dviračių sporto trenerį Antaną Jakimavičių, esantį Lietuvos olimpinės rinktinės kandidatų trenerių sąrašė, iki artimiausio LTOK VK posėdžio arba tol, kol paaiškės visos treneriui mestų kaltinimų aplinkybės.

Įgyvendindamas LTOK 2019 m. veiklos planą LTOK VK nutarė šių metų birželio 1 d. drauge su Klaipėdos miesto savivaldybe bei Lietuvos olimpinio fondu uostamiestyje surengti Olimpines dienas šventę. LOF direktorius Mantas Marcinkevičius informavo apie jau įvykusius susitikimus su Klaipėdos miesto valdžia bei pristatė renginio viziją.

Vykdomasis komitetas pritarė surengti Olimpino švietimo forumą kovo 21 d. Kauno „Žalgirio“ arenoje. Renginį pristatė LTOK olimpino švietimo direktorė Vita Balsytė. Olimpino švietimo forumas tradiciškai bus nemokamas, jame bus inovatyviai žvelgiama į žmogaus mokymą, pasitelkus galingiausių neformaliojo ugdymo užtaisą – sportą. Į forumą jau užsiregistravo maksimalus dalyvių kiekis, jiems pranešimus skaitys profesionalūs lektoriai iš Lietuvos ir užsienio. Pagrindinė šių metų forumo

tema – „Sportas + švietimas = XXI amžiaus galimybės“.

Patvirtintas Lietuvos olimpičių komandinių sporto žaidimų federacijų finansavimas. Pasikeitus finansavimo sistemai, tai yra olimpičių komandinių sporto žaidimų federacijų finansavimą perkėlus į olimpines pamainos programą, federacijoms išdalyta 590 tūkst. eurų. Dar 27 tūkst. eurų federacijoms paskirstyta pagal medicininio ir mokslinio aptarnavimo programą. Iš viso finansavimą gavo dešimties sporto šakų federacijos. Finansus paskirstė LTOK žaidimų sporto šakų komisija.

Atsižvelgus į Lietuvos sportininkų rengimo ir dalyvavimo „Tokio 2020“ programos ekspertų komisijos siūlymą, nutarta į žaidynėms rengiamų sportininkų 2018–2019 m. sezono sąrašą įtraukti badmintonininkes Vytautę Fomkinaitę ir Gerdą Voitechovską bei boksinkiną Robertą Jokulį.

Olimpičių programų įgyvendinimo ekspertų komisijos pirmininkas Einius Petkus informavo, kaip paskirstytos lėšos specialiam sporto inventoriumi įsigyti. 186 tūkst. eurų išdalyta dvidešimties sporto šakų federacijoms.

APDOVANOJIMAI

PAGERBĖ
SUKAKTUVININKUS

Kovo 20 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė apdovanojo jubiliejines sukaktis mininčius sportui ir olimpizmui nusipelnčius žmones.

75 metų proga LTOK antrojo laipsnio ženklas „Už nuopelnus“ įteiktas Rimantui Aleksandrui Plungei, Miuncheno olimpičių žaidynių dalyviui, daugkartiniam rutulio stūmimo Lietuvos čempionui ir rekordininkui, šalies nusipelnusiam treneriui. Olimpine žvaigžde apdovanotas tokią pat sukaktį minintis ilgametis Lietuvos plaukimo treneris, parengęs visą būrį garsių olimpiečių, nuo 1979 m. Kauno plaukimo mokykloje dirbantis Ramojus Anicetas Kalytis.

65-mečio proga LTOK prizą „Citius. Altius. Fortius“ D.Gudžinevičiūtė įteikė Lietuvos orientavimosi sporto federacijos garbės prezidentui, Seimo nariui nuo 1996 m. Algirdui Sysui.

60-mečio proga Olimpine žvaigžde apdovanotas tarptautinės kategorijos

Iš kairės: R.A.Plungė, V.Piešinas, R.A.Kalytis, A.Sysas, D.Gudžinevičiūtė, L.Obcarskas, D.Čepauskas, G.Staškevičius, M.Krukauskas

tinklinio treneris Valdemaras Piešinas, 2011 ir 2012 m. respublikos mokinių sportininkų konkurso nugalėtojas, išugdęs daug žinomų žaidėjų. 55-erių sulaukęs Barselonos olimpičių žaidynių dalyvis, šiuolaikinės penkiakovės Europos čempionas, Baltijos šalių taurės varžybų laimėtojas Gintaras Staškevičius apdovanotas LTOK medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“.

50-mečio proga žinomas sporto

žurnalistas „Lietuvos ryto“ redakcijos darbuotojas Modestas Krukauskas apdovanotas Olimpine žvaigžde, o buvęs Lietuvos imtynių federacijos prezidentas, aktyvus Lietuvos imtynių federacijos prezidiumo narys ir rėmėjas Darius Čepauskas – LTOK medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“. Šis medalis 50-mečio proga įteiktas ir Lietuvos sambo federacijos prezidentui, Kauno technologijos universiteto docentui, socialinių mokslų daktarui Linui Obcarskui.

Elvio Žaldirio nuotr.

STAŽUOTĖ

L TOK DARBUOTOJAI JUNGTINĖJE KARALYSTĖJE

Kovo 18–19 d. L TOK užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė, L TOK olimpinio sporto direktorius Einius Petkus ir L TOK projektų vadovė Agnė Vanagienė viešėjo Londone.

Didžiosios Britanijos olimpinėje asociacijoje vyko susitikimas su Marku Englandu, Jungtinės Karalystės misijos vadovu 2020 m. Tokijo žaidynėse, bei Caitlin McClatchey – triskart olimpinė žaidynių dalyvė, sportininkų programų skyriaus vadybininke. Susitikimuose buvo pristatytas ir aptartas Jungtinės Karalystės sporto finansavimo modelis, sportininkų rengimo ir finansavimo sistema, pasiruošimo Tokijo žaidynėms aspektai.

Aptartos didelio meistriškumo sportininkams teikiamos paslaugos ir programos, tokios kaip „Nearest and dearest“ – sportininkų šeimoms ir draugams pritaikyta speciali programa, kuria siekiama pasirūpinti jais vykstant olimpinė žaidynių pasirengimo procesui, „Ambition“ – jaunųjų atletų, rengiamų 2024 m. Paryžiaus olimpinėms žaidynėms, programa, skirta pažintiniam vizitui į 2020 m. olimpinės žaidynės, ar „Team GB Gold“ – didelio meistriškumo atletams skirta lojalumo programa.

Ypatingas dėmesys teko „Performance Lifestyle“ programai, kuri finansuojama valstybės biudžeto lėšomis, o specialiai apmokyti ir akredituoti karjeros konsultantai dirba su visais didelio meistriškumo sportininkais, rengiamais

L TOK atstovai Bišamo miestelyje, Nacionaliniame sporto centre, kurį aprodė J.Watson (antra iš kairės)

olimpinėms žaidynėms. Šia programa siekiama efektyviai spręsti sportininkų dvigubos karjeros problemas, padėti jiems tinkamai adaptuotis darbo rinkoje.

L TOK atstovai lankėsi didžiausiame Jungtinėje Karalystėje nacionaliniame sporto centre netoli Londono, Bišamo miestelyje. Nacionalinį sporto centrą, kuriame sutelkti geriausi sportininkų rengimo specialistai, gydytojai, kineziterapeutai, psichologai, aprodė centro operacijų vadovė Jeana Watson. Nacionaliniame sporto centre, kuris finansuojamas valstybės biudžeto lėšomis, yra specialios didelio meistriškumo sportininkų testavimo ir rengimo salės, reabilitacijos centras, aklimatizacijos sąlygų bandymų salė, inovacijų kūrimo laboratorija, šimtas apgyvendinimo vietų. Šiuo metu centro paslaugomis naudojasi 350 sportininkų, besirengiančių Tokijo žaidynėms. Taip pat sudarytos sąlygos centro paslaugomis naudotis ir 350 jaunųjų sportininkų.

TRADICIJA

L TOK PREZIDENTĖ LANKĖSI SEIME

Kovo 13 d. L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė dalyvavo Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos posėdyje, kuriame pristatė L TOK 2018 m. ataskaitą bei 2019 m. veiklos planą. Toks L TOK prezidentės ir Seimo narių susitikimas tampa tradicinis ir vyksta trečius metus iš eilės.

Posėdyje buvo pristatytas L TOK biudžetas, olimpinio sporto finansavimas, olimpinio švietimo ir tarptautinė veikla, Lietuvos olimpinio fondo projektai bei renginiai.

„Susitikimą su Seimo nariais vertinu labai teigiamai. Posėdis nebuvo ilgas, tačiau konkretus ir informatyvus abiem pusėms. Jaunimo ir sporto reikalų komisiją supažindinome su visomis L TOK veiklos sritimis. Neatsitiktinai akcentavau olimpinio švietimo projektus. Pagal Olimpinę chartiją ir Tarptautinio olimpinio komiteto viziją olimpinis švietimas – prioritetas kiekvieno nacionalinio komiteto veikloje.

Apsikeitėme aktualiais sporto klausimais ir atsakymais, priminėme, kad visus pagrindinius L TOK dokumentus, ataskaitas, lėšų paskirstymo kriterijus, planus galima rasti L TOK interneto svetainėje“, – po vizito Seime sakė D.Gudžinevičiūtė. Ji pakvietė Seimo narius dalyvauti birželio 1-ąją Klaipėdoje vykiančioje Olimpinėje dienoje.

VIZITAS

MINTYSE IR PARYŽIUS

Kovo 15 d. L TOK lankėsi Lietuvos garbės konsulė Prancūzijos Šampanės regione Anne Marie Goussard. Viešnia iš Prancūzijos susitiko su L TOK užsienio ryšių direktore Vaida Masalskyte, olimpinio sporto direktoriumi Einiumi Petkumi, L TOK projektų vadove Agne Vanagiene bei LOF direktoriumi Mantu Marcinkevičiumi. Tai buvo pirmasis susitikimas rengiantis 2024-ųjų Paryžiaus olimpinėms žaidynėms.

Konsulė pristatė netoli Paryžiaus esančias sporto bazines, supažindino su apgyvendinimo, maitinimo ir transporto galimybėmis rengiantis 2024 m. olimpinėms žaidynėms Paryžiuje.

Iš kairės: M.Marcinkevičius, A.Vanagienė, A.M.Goussard, V.Masalskytė, E.Petkus

INICIATYVOS

„LTEAM START UP“

leškoti, surasti, skatinti ir paremti – tokia prasidedančios Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir Lietuvos olimpinio fondo programos „LTeam START UP“ misija. Programa skirta visiems, kurie organizuoja ir įgyvendina įvairių rūšių laisvalaikio veiklas ar masinius renginius, susijusius su fiziniu aktyvumu.

„LTeam START UP“ komisijos atrinktiems projektams bus suteikta finansinė parama naujoms idėjoms realizuoti, plėsti ar tęsti jau pradėtą veiklą. Įdomiausi projektai gali tikėtis paramos nuo 1 iki 5 tūkst. eurų. Pretenduoti į paramą gali visi juridiniai asmenys, turintys paramos gavėjo statusą.

Programos prioritetai – dalyvių ir žiūrovų skaičius, amžiaus grupių įvairovė, naujų ar mažiau žinomų sporto šakų, netipinių fizinio aktyvumo formų populiarinimas, vietos bendruomenės bei mažiau fiziškai pajėgių ar žmonių su negalia įtraukimas į projektą.

Registruoti projektą galima čia: <https://goo.gl/forms/02wadLrcFaNISrFX2>

Organizatoriai paraiškų laukia iki balandžio 8 d.

Projektų aprašymuose, o vėliau ir juos įgyvendinant, privaloma integruoti „LTeam“ ir LTOK logotipus.

Projektus, kurie bus finansuojami, atrinks speciali komisija. Ją sudarys olimpiečiai, LTOK ir LOF atstovai.

Atrinktus projektus, tai yra programos nugalėtojus, svetainėje *LTeam.lt* organizatoriai paskelbs balandžio 19 d. Projekto vykdymo laikotarpis – 2019 m. balandis – 2020 m. kovas.

„Programa, panaši į „LTeam START UP“, vyko 2016 metais. Tuomet ji vadinosi „Įšjudink save“, ją Lietuvos olimpinis fondas organizavo drauge su „Coca-Cola“. Šįkart „The Coca-Cola Foundation“ prie programos neprišėdė, tačiau idėja yra gera ir ją tęsime. Esu tikras, kad šių metų „LTeam START UP“ programos dalyviai pateiks malonių staigmenų, drauge įgyvendinsime daug visuomenę išjudinsiančių idėjų“, – sakė LOF direktorius Mantas Marcinkevičius.

PRISTATYMAS

OLIMPINIS DEGLAS

Kovo 20 d., likus metams iki olimpinės ugnies estafetės starto, Tokijo olimpinį ir paralimpinį žaidynių organizatoriai pristatė 2020 m. žaidynių deglą ir ugnies estafetės emblema.

Olimpinis deglas apima keletą japoniškos kultūros elementų ir simbolizuoja Tokijo žaidynių ugnies estafetės šūkį – „Viltis šviečia mūsų kelią“. Simboliška, kad garsieji Japonijos vyšnių sodai žydi būtent kova, o deglo viršutinės dalies forma panaši į sakuro žiedą.

Deglas pagamintas naudojantis ta pačia modernia technologija, kuri taikoma ir gaminant Japonijos greituosius traukinius. Blizgiam rausvo spalvos deglui, kuris yra 71 cm ilgio ir sveria 1,2 kg, panaudotos statybinės aliuminio atliekos iš laikinų būstų, pastatytų per 2011 m. žemės drebėjimą ir cunamį nukentėjusiems žmonėms. Pristatant deglą pabrėžta, kad šios medžiagos kažkada buvo panaudotos gyvenimui atkurti, o dabar jos skelbs vilties ir atsivairo žinią.

„Mane įkvėpė nelaimės rajone vaikų nupiešti vyšnių žiedai“, – teigė deglą kūręs žinomas dizaineris Tokujinas Yoshioka.

Būtent tragedijos epicentre buvusi Fukušima buvo pasirinkta kaip olimpinio deglo nešimo maršruto pradžia. Deglo estafetė prasidės 2020 m. kovo 26 d. Tokijo olimpinės žaidynės vyks 2020 m. liepos 24 – rugpjūčio 9 d.

NUOMONĖS

LTOK VERTINIMAS

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto veiklą gerai arba labai gerai vertina 60 proc. šalies gyventojų. Tą rodo šių metų sausio 23 – vasario 3 d. UAB „Baltijos tyrimai“ atlikta apklausa.

Ja remiantis, gerai LTOK veiklą vertina 6 iš 10 Lietuvos gyventojų. Šeštadalis respondentų pagal dešimtbalę sistemą LTOK veiklą įvertino nuo 7 iki 10 balų. Labai gerai (9–10 balų) – kiek daugiau nei ketvirtadalis (27 proc.) respondentų.

„Visuomenės vertinimas mums labai svarbus. Metai iš metų dirbame populiarindami olimpizmą, jo vertybes, šviesdami ir įtraukdami kuo daugiau šalies gyventojų į olimpinį sąjūdį. Tad tokie vertinimai yra savotiškas patvirtinimas, kad pasirinktas kelias buvo ir yra teisingas“, – sakė LTOK prezidentė ir Tarptautinio olimpinio komiteto narė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK veiklą įvertino vidutiniškai, t.y. nei gerai, nei blogai (5–6 balai), tik vienas iš septynių apklaustųjų (15 proc.), o blogai LTOK veiklą apibūdino vienas iš dvidešimties (5 proc.) respondentų (1–4 balai).

Tyrimo metu apklausti 1008 Lietuvos gyventojai, kurių amžius siekė nuo 15 iki 74 metų.

FESTIVALIS

DARŽELINUKŲ TRIKREPŠIS

Kovo 7–13 d. per Lietuvą praūžė ikimokyklinukų trikrepsio festivalis, skirtas Nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti. Šį renginį jau dešimtą kartą organizavo LTOK Kauno apskrities taryba, Lietuvos sporto muziejus ir Respublikinė ikimokyklinių įstaigų kūno kultūros pedagogų asociacija. Šiais metais festivalyje dalyvavo 62 ikimokyklinės įstaigos, per 3 tūkst. vaikų, jų pedagogų, šeimos narių iš Kauno, Šiaulių, Jonavos, Radviliškio, Jurbarko ir Kalvarijos.

Trikrepsio festivalio iniciatorė Kauno lopšelio-darželio „Ažuoliukas“ kūno kultūros pedagogė ekspertė Daiva Statkevičienė džiaugėsi, kad šiomet į renginį įsitraukė ne tik Kauno ikimokyklinės įstaigos, bet ir kitų miestų darželiai.

LOKA kolekcininkų susirinkimas Olimpiniame komitete

KNYGA, PARODOS, MUGĖ

KOVO 9 D. LOK BŪSTINĖJE VYKO LIETUVOS OLIMPINĖS KOLEKCIŅINKŲ ASOCIACIJOS (LOKA) NARIŲ SUSIRINKIMAS.

ALGIS BALSYS

LOKA prezidentas Juozas Širvinskas pasidžiaugė neseniai pasirodžiusia ne tik kolekcininkams, bet ir plačiau visuomenei vertinga knyga. Šios organizacijos kuratorius, LOK patarėjas Algimantas Gudiškis naują leidinį bei LOK 30-mečio atminimo medalius įteikė visiems pasitarimo dalyviams.

LOKA generalinis sekretorius Rimantas Džiautas apžvelgė pastarojo pusmečio LOKA narių veiklą. Būta įsimintinų darbų. R.Džiautas, LOKA viceprezidentas Kęstutis Skerys, garsus filatelistas Jonas Načiūnas daug prisidėjo sudarant jau minėtą vertingą knygą „Atkurto Lietuvos tautinio olimpinio komiteto 30 metų (1988–2018) jubiliejus kolekcininkų žvilgsniu“. Pasiūlyta tęsti šios knygos leidybą, ją atnaujinti kas ketveri metai, pabandyti išleisti knygą, kuri supažindintų su buvusiomis Lietuvos olimpiečių sportinėmis

ir paradinėmis aprangomis. Aktyviausi LOKA nariai dalyvavo turizmo parodoje „Adventur“, Vilniaus knygų mugėje. Juozas Šalkauskas surengė 113 kaklaraiščių, tarp kurių daug olimpių, parodą Vyriausybės rūmuose, o gegužės pradžioje 101-ųjų Lietuvos metinių proga tiek pat kaklaraiščių rodys Seime. Kolekcininkai parengė puikius LOK apdovanojimų, medalių, ženklelių, vokų bei pašto ženklų stendus, kuriuos demonstravo per visus LOK jubiliejinius renginius. K.Skerys apžvelgė LOK finansinę veiklą. Pasidžiaugė, kad ji gerokai suaktyvėjo ėmus gauti finansinę LOK paramą. Pernai LOK gavo 10 tūkst. eurų, iš kurių net 7 tūkst. eurų buvo skirti knygai išleisti. Atsirado pinigų parodų stendams rengti bei kelionėms į tarptautines muges.

Suaktyvėjusia LOKA veikla pasidžiaugė ir A.Gudiškis. Jis pakvietė kolekcininkus būti aktyvius šiemet gegužės

mėnesį, kai bus minimas Lietuvos dalyvavimo olimpiname sąjūdyje 95-metis, nepraleisti Olimpines dienos renginių, kurie vyks birželio 1-ąją Klaipėdoje.

Nemažai kalbėta apie pasirengimą kelionei į 25-ąją pasaulinę olimpių kolekcininkų mugę, kuri gegužės 24–26 d. vyks Varšuvos olimpiname centre. Tai bus išskirtinė galimybė susitikti ir pabendrauti su garsiausiais pasaulio olimpiniais kolekcininkais. Į šią kelionę jau užsirašė per dešimt LOKA narių, bet tikimasi, kad jų gretos dar didės. Visą informaciją apie mugę galima rasti: www.warsaw2019.org

Tuo metu Lenkija minės savo olimpinio komiteto tarptautinio pripažinimo šimtmetį.

Po pasitarimo, kaip visada, LOKA nariai dalijosi naujienomis, keitėsi ženkliais, kita olimpine atributika. ■

J.Šalkausko paroda Vyriausybės rūmuose

affidea

„Affidea Lietuva“ – radiologinės diagnostikos paslaugos:

- 📍 Magnetinio rezonanso tomografija
- 📍 Kompiuterinė tomografija
- 📍 Rentgenodiagnostika
- 📍 Mamografija
- 📍 Ultragarso tyrimai

Sveikata – svarbiausia!

www.affidea.lt

„Affidea Lietuva“
Šiltnamių g. 29, Vilnius
Tel. 8 5 2461588

„Affidea Lietuva“
Santariškių g. 1C, Vilnius
Tel. 8 5 232 8435

„Affidea Lietuva“
Antakalnio g. 57, Vilnius
Tel. 8 5 270 0010

„Affidea Lietuva“
Savanorių pr. 184, Kaunas
Tel. 8 37 787 735

„Affidea Lietuva“
Josvainių g. 2 Kaunas
Tel. 8 37 367977

„Affidea Lietuva“
V. Kudirkos g. 99, Šiauliai
Tel. 8 41 399465

„Affidea Lietuva“
Smėlynės g. 25, Panevėžys
Tel. 8 45 463443

„Affidea Lietuva“
Nemuno g. 75, Panevėžys
Tel. +370 45 401931

„Affidea Lietuva“
M. K. Čiurlionio g. 75, Druskininkai
Tel. 8 313 45979

„Affidea Lietuva“
Aukštakalnio g. 3, Utena
Tel. 8 389 43554

„Affidea Lietuva“
K. Donelaičio g. 5, Klaipėda
Tel. 8 46 392971

OLIMPINĖ DIENA

KLAIPĖDA
2019 06 01

